

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LXIII Чис. V-VI, травень - червень, 2013

Vol. LXIII Issue V-VI, May - June, 2013

www.uocofusa.org

His Eminence Metropolitan ANTONY

His Grace Bishop DANIEL - Consistory President

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor-in-Chief
Fr. Ivan Synevskyy

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090
Fax: (732) 356-5556
E-mail: fr.i.synevskyy@uocusa.net

The Ukrainian Orthodox Word
is published **bimonthly**
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$60.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a disk or e-mailed as
an attachment to the Editor-in-Chief. Photos become
the property of the UOW and are not returned.*

*Comments, opinions and articles are welcomed but
must include the author's full name and address.
Articles are published at the discretion of the Editorial
Staff, which reserves the right to edit, and may not
necessarily reflect the views of the Editorial Board
and/or the UOC of USA.*

*The deadline for each issue is the 1st of the month prior
to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

From the editor's desk...

100% Satisfaction Guaranteed!!!

Christ is Risen!!!

*Christ is risen from the dead, trampling down Death by death
and upon those in the tombs, bestowing Life.*

Pascha of the Lord is remembered every Sunday but the celebration of Pascha once a year. This is the Feast of the feasts and we prepare our souls and bodies to accept the Risen Lord with fasting and prayers during the Great Lent.

"Very truly, I tell you, you will weep and mourn, but the world will rejoice; you will have pain, but your pain will turn into joy." (John 16:20) The joy of Risen Lord is here! He was crucified and rose on the third day. This is the Good News which spread among the people with great speed. Not only did many people converted to Christianity but were firm enough to endure tortures even to their death. Others would convert right on spot during martyrdom of others. But all they knew was that the Risen Lord prepared the kingdom for us from the foundation of the world. (Matthew 25:34)

The Lord said: "If you love me, you will keep my commandments." (John 14:15) We live our life to show that we love our Savior by caring for our neighbor. Whatever we do to others we do it to the Lord. The purity of our love is important. Never regret when helping people even when you suffer for them.

We have no time to waste. We have to put our salvation on the first place, first priority in our busy worldly life. When St. Athanasiy the Recluse reposed and rose from the dead on the second day then he locked in his room and stayed there for 12 more years. All he said to his

brother monks was repent.

Everyone who was blessed to see the other world regret how they wasted their time. For they saw that the Kingdom of God has real 100% satisfaction guaranteed for the righteous people. Nothing on earth is so precious as the life in the Kingdom of Heaven.

St. Basil the Great began to care for the poor outside of the city walls of Cappadocia and what later on became a new city of Cappadocia. For the love that st. Basil and his people offered to the poor attracted others and they were happy to live in that love.

Everything starts from me and my family. To do the work of the Lord and to follow His commandments we must teach our children. Not only do we have to bring them to church constantly from the time they are baptized but to live our life as an example of love. The day must start with prayer and end with prayer. Any meal or work must be with prayers. Teach them to share, to give and to appreciate what they have.

All we have to have is love and everything else will be transformed to accompany daily life.

Use your gifts to glorify God, to praise Him to worship Him for He brought us salvation.

**Rejoice and
be exceedingly glad
for great is your reward in
Heaven.**

Christ is Risen!!!

Пасхальне Послання Постійної Конференції Українських Православних Єпископів поза межами України у 2013 році Божому

"Світися, світися, Новий Єрусалиме, слава бо Господня над Тобою зійшла..."
(Пісня 9 Пасхального Канону св. Іоана Дамаскіна)

*Всечесне Духовенство, Преподобне Чернецтво,
Дорогі Брати і Сестри, Улюблена Молодь Української Православної Церкви,*

"ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!"

Сьогодні мільйони вірних – старі і молоді, здорові і немічні, багаті і вбогі, освічені і неосвічені разом підносять свої голоси й з глибини своєї душі прославляють Всевишнього Бога і вітають один одного гучними словами: "Христос Воскрес! Воістину Воскрес!"

Нас об'єднує **радість**, що Христос воскрес і нам дарував вічне життя. Христос воскрес, розбивши окупи пекельні й звільнив людство від вічної смерті. Це та радісна й "Добра вістка" з якою Воскреслий Христос посилає у світ Своїх Святих Апостолів і всіх християн свідчити й проповідувати, "щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне" (Ін 3:15).

Нас об'єднує **віра** в Того, Хто казав: "Я є дорога, і істина, і життя; ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене" (Ін 14:6). Воскресіння Христове безсумнівний доказ того, що Він Син Божий, а не тільки Учитель, Пророк, або Проповідник. Його перемога над смертю захоплює, – навіть примушує – нас іти дорогою Його життя і приймати Його навчання за істину. Сповняючи Його заповіді ми віримо, що Воскреслий Христос і нас виведе із тління земного життя до небесної вічності.

Нас об'єднує **надія**, що скільки б ми не падали і піднімалися, скільки б ми не піддавалися спокусам і не грішили, Христова безмежна і безумовна любов до свого творіння, яку Він виявив на Хресті, сказавши розбійникові, "сьогодні ж будеш зі Мною в раю" (Лк 23:43) –

буде виявлена і нам після нашого покаяння. Наша надія підсилюється словами, які звучать у Слові св. Івана Золотоустого на Великодній Утрені, "...увійдіть всі в радість Господа Свого... Богаті й убогі разом веселіться... нехай ніхто не засмучується гріхами, бо прощення з гробу засяло..."

Нас об'єднує **любов**, яку виявив супроти нас Христос, беручи на Себе всі наші гріхи. Він їх поніс на Голгофу, за нас страждав, помер і воскрес. Ми виявляємо любов до Христа, коли ми виконуємо Його заповідь про любов, "... як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного. З того знатимуть усі, що ви Мої ученики, якщо будете мати любов між собою" (Ін 13:34-35).

Дорогі Брати і Сестри, перебуваючи в радості Воскреслого Христа і озброєні вірою, надією і любов'ю, ми покликані поширювати єдність і мир серед наших рідних, серед нашого народу і серед людей по всьому світу.

У цьому особливому році, коли Український Народ відзначає 1025-ліття від хрещення Русі-України св. Володимиром, ми повинні принести в жертву Богові нашу вдячність, що Воскреслим Христом ми витримали понад 1000 років і подолали страшні випробування і дожили побачити незалежну Україну, і значні, видимі кроки до єднання Українського Православ'я. Воскреслим Христом і нашою наполегливою і відданою працею ми зможемо перемогти всі

Continued on p. 5 >

Paschal Encyclical of the Permanent Conference of Ukrainian Orthodox Bishops Beyond the Borders of Ukraine

“Shine forth, shine forth, O New Jerusalem, for the glory
of the Lord has shone upon you...”
(Canticle 9 Paschal Canon of St. John of Damascus)

To the Reverend Clergy, Venerable Monastics,
Dear Brothers and Sisters,
and Beloved Youth of the Ukrainian Orthodox Church,

«CHRIST IS RISEN! HE IS RISEN INDEED»

Today millions of people – elderly and young, healthy and ailing, rich and poor, learned and unlearned, together raise their voices and, from the depths of their soul, glorify God on High and greet each other exuberantly: “Christ is Risen! He is Risen Indeed!”

We are united in **joy** because Christ is resurrected and has granted us eternal life. Christ is resurrected and, having shattered the fetters of hades, has freed mankind from eternal death. This is the joyous “Good News” which the Risen Christ sends into the world with His Holy Apostles and all Christians to witness and preach so that “whoever believes in Him should not perish but have eternal life.” (Jn 3:15)

We are united in **faith** in Him Who said, “I am the way, the truth, and the life. No one comes to the Father except through Me.” (Jn 14:6) The Resurrection of Christ is the irrefutable proof that He is the Son of God – not just a teacher, prophet or preacher. His victory over death encourages – even compels us – to follow His life’s road and to accept His teachings as Truth. Carrying out His commandments, we believe that the Risen Christ shall lead us out of this corrupt earthly life to a heavenly eternity.

We are united in **hope** that, despite how many times we may fall and get up, despite how many times we succumb to temptations and sin, Christ’s limitless and unconditional love for His creation – which He showed on the Cross by saying to the thief, “today

you will be with Me in Paradise” (Lk 23:43) – shall be shown to us following our repentance. Our hope is strengthened by listening to the words in the Catechetical Address of St. John Chrysostom during the Easter Matins, “...enter all in the joy of your Lord... Rich and poor together rejoice... let no one be saddened by sins, for forgiveness has shone from the tomb...”

We are united in **love** which Christ demonstrated to us by taking our sins upon Himself. He bore them to Golgotha, and He suffered, died and arose for us. We show our love for Christ when we keep His commandment of love, “...love one another; as I have loved you, that you also love one another. By this all will know that you are My disciples, if you have love for one another.”

(Jn 13:34-35)

Dear Brothers and Sisters, abiding in the joy of the Risen Christ and armed with faith, hope and love, we are called to spread unity and peace among our family members, throughout our nation and throughout the world.

In this special year as the Ukrainian Nation commemorates the 1025th anniversary of the Baptism of Rus'-Ukraine by St. Volodymyr, we ought to bring our gifts to God in gratitude that, through the Risen Christ, we have survived over 1000 years, have overcome terrible trials and have lived to see an independent Ukraine and important, visible steps towards Ukrainian Orthodox unity. Through the Risen

Christ and our tireless and dedicated efforts, we can overcome all difficulties in order to come closer to the ideal He preached. "Let us purify our senses and in the unapproachable light of the Resurrection, we shall see Christ shining forth, and we shall clearly hear Him saying: 'Rejoice!' as we sing a song of victory." (Tropar 1 Canticle I of the Paschal Canon of St. John of Damascus).

Once, Christ was brought gifts – myrrh,

frankincense and gold. Today, our gifts for Christ should be – unity, peace and cooperation.

While calling on all to lead a Christ-like life, on the occasion of the Glorious Resurrection of our Lord Jesus Christ, we greet the entire Ukrainian People in their native Ukraine, in the USA, in Canada, in Western Europe, in Australia, in New Zealand, and in South America, and wish their sons and daughters peace and joy, faith, hope and love.

**"Christ is risen from the dead,
trampling down death by death,
and to those in the tombs bestowing life."**

† **YURIJ**, Metropolitan, Ukrainian Orthodox Church of Canada

† **ANTONY**, Metropolitan, Ukrainian Orthodox Church of the USA

Locum Tenens Ukrainian Orthodox Church in the Diaspora

† **IOAN**, Archbishop, Ukrainian Orthodox Church in the Diaspora

† **JEREMIAH**, Archbishop, Ukrainian Orthodox Eparchy of Brazil and South America

† **ILARION**, Bishop, Ukrainian Orthodox Church of Canada

† **ANDRIY**, Bishop, Ukrainian Orthodox Church of Canada

† **DANIEL**, Bishop, Ukrainian Orthodox Church of the USA

► *Continued from p. 3*

труднощі, щоб наблизити наше життя до ідеалу Ним проповіданого. "Очистьмо почуття і побачимо Христа, неприступним світлом воскресіння осяяного, і щоб ясно почули, як каже: 'Радуйтеся', пісню перемоги співаючи". (Тропар 1, 1-ої Пісні Пасхального Канону св. Івана Дамаскина).

Колись принесли дари Христові – миро, ладан, і золото. Сьогодні наші дари Христові повинні

бути – єдність, мир, і злагода.

З нагоди Світлого Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа, закликаючи всіх до Христоподібного життя, вітаємо ввесь побожний Український Нарід у рідній Україні, в США, в Канаді, в Західній Європі, в Австралії, в Новій Зеландії, та Південній Америці, і бажаємо його синам і дочкам миру і радості, віри, надії і любові.

**"Христос воскрес із мертвих,
смертю смерть подолав і тим,
що в гробах життя дарував".**

† **ЮРІЙ**, Митрополит Української Православної Церкви Канади

† **АНТОНІЙ**, Митрополит Української Православної Церкви США
Місцєблюститєль Української Православної Церкви в Діаспорі

† **ІОАН**, Архиепископ Української Православної Церкви в Діаспорі

† **ЄРЕМІЯ**, Архиепископ Української Православної Єпархії Бразилії та Південної Америки

† **ІЛАРІОН**, Єпископ Української Православної Церкви Канади

† **АНДРІЙ**, Єпископ Української Православної Церкви Канади

† **ДАНИІЛ**, Єпископ Української Православної Церкви США

CONVOCATION OF THE TWENTIETH REGULAR SOBOR OF UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

1 April 2013

TO: ALL CLERGY AND LAY MEMBERS OF OUR HOLY UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

RE: CONVOCATION OF THE TWENTIETH REGULAR SOBOR OF OUR CHURCH

“AM I MY BROTHER’S KEEPER?”

My dearly beloved brother clergy and faithful lay members of the Body of Christ,

GLORY TO OUR LORD AND GOD AND SAVIOR, JESUS CHRIST! GLORY FOREVER!

I write in fulfillment of the requirements of our Ukrainian Orthodox Church of the USA Constitution to announce the convocation of the XXth (twentieth) Regular Sobor of our Church on Thursday through Sunday, 17-20 October 2013 at our Metropolia Center in South Bound Brook-Somerset, NJ. It will once again be an opportunity for us to gather as the children of God, the inheritors of an incredibly rich spiritual legacy passed on to us by our forefathers and mothers of the Faith in Christ – the Word of God – to consider if we are, indeed, not only living up to that legacy but enriching it by committing our lives to Christ, as did those ancestors. Ours is a history dating from our Lord’s earthly ministry and teaching, through the first millennium of His Church’s life, continuing through the second millennium following the Baptism of Ukraine in 988 and into this present third millennium. We must determine whether or not the manner in which we live our lives will serve to enrich the lives of those who will be our descendants. We make this self-examination during the year, which marks the 1025th anniversary of the Baptism of Ukraine into the Holy Orthodox Faith.

There is a primary question that we must ask ourselves to determine whether or not we have become God’s faithful witnesses. It is the question from the very first chapters of Holy Scripture, which we have chosen as the theme for our 20th Regular Sobor: Genesis 4:9 – “Am I my brother’s keeper?” This is perhaps one of the more thought-provoking questions in all Scripture and one we need to address for the sake of our own salvation and for the sake of future generations. It is answered bluntly by Christ our Lord: “A new commandment I give to you, that you love one another as I have loved you, that you also love one another. By this will all know that you are My disciples,

if you have love for one another” (John 13:34-35). This is a love that is not just symbolic, but a love that Christ exemplified in His willingness to lay down His life, not only for His friends, but for His enemies, as well. Further, St. Paul makes it clear: “Owe no one anything except to love one another, for he who loves another has fulfilled the law...for all the other commandments are summed up in this saying, namely, ‘You shall love your neighbor -as yourself’. Love does no harm to a neighbor and therefore, love is the fulfillment of the law.” (Romans 13:8-10)

Throughout the Epistles of Paul, Peter and John we are instructed to receive one another, to edify one another, to serve one

another, to bear one another’s burdens, to forgive one another, to submit to one another, to exhort one another, to be considerate of one another and to be hospitable to one another. Nowhere in Scripture is the need to be our brother’s keeper made more clear than in the Parable of the Final Judgment where our Lord bluntly proclaims to us that what we do or fail to do “for the least of His brethren”, we do or fail to do for Him. (Matthew 25:31-46) “Am I my brother’s keeper?” The entire body of our Lord’s message is that there can be no doubt that the answer to the question is a resounding “YES”!

During this Sobor we must examine how well we are doing. We must stimulate our thinking about how well we are fulfilling our obligations to one another and to the world around us. In particular, we must examine how we deal with the stranger that comes among us in our parishes communities/families – whether we receive them or ignore them, whether we assimilate them into the life of our family or leave them on the fringes, whether we even know their

Continued on p. 8 >

СКЛИКАННЯ 20-ГО ЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ США

1 квітня 2013 р.Б.

КОМУ: ВСІМ СВЯЩЕННОСЛУЖИТЕЛЯМ ТА МИРЯНАМ НАШОЇ СВЯТОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ США

ТЕМА: СКЛИКАННЯ 20-ГО ЗВИЧАЙНОГО СОБОРУ НАШОЇ ЦЕРКВИ

“ЧИ Я СТОРОЖ БРАТА СВОГО?”

Мої дорогі улюблені брати священнослужителі та миряни Тіла Христового,

СЛАВА НАШОМУ ГОСПОДУ БОГУ І СПАСИТЕЛЕВІ ІСУСУ ХРИСТУ!

Виконуючи обов'язки вказані у статуті нашої Української Православної Церкви США, оголошую скликання 20 Звичайного Собору нашої Церкви від четверга до неділі, від 17 до 20 жовтня 2013 року Божого у нашому Центрі Митрополії у Саут-Баунд-Брук-Сомерсет штату Нью-Джерсі. Ми знову будемо мати можливість зібратися, як діти Божі, спадкоємці дуже великої духовної спадщини переданої нам нашими праотцями та праматерями віри в Христа — Слова Божого — розсудити, чи ми справді не тільки живемо цією спадщиною, але й збагачуємо її, віддаючи себе Христові, наслідуючи наших предків. Наша історія розпочинається від земного життя і проповіді нашого Господа, продовжується через перше тисячоліття життя Його Церкви і друге тисячоліття після Хрещення Русі-України у 988 році і аж до теперішнього третього тисячоліття. Ми повинні визначити, чи наше життя буде на користь нашим нащадкам. Ми робимо цю самооцінку у рік, коли святкуємо ювілей 1025 років з дня Хрещення України у Святу Православну Віру.

Щоб визначити чи ми справді стали Божими вірними свідками, ми повинні дати собі головне питання. Це питання знаходиться у найперших розділах Святого Писання, яке ми вибрали як тему 20-го Звичайного Собору: Буття 4:9: “Чи я сторож брата свого?” Це, можливо, одне з найбільш важливих питань із Святого Писання, на котре потрібно звернути увагу задля свого власного спасіння та задля спасіння майбутнього покоління. Господь наш Ісус Христос прямо відповідає на це питання: “Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви! По тому пізнають усі, що ви учні

Мої, як будете мати любов між собою.” (Івана 13:34-35) Ця любов не лише символічна, але любов, котру Христос показав, віддаючи своє життя не тільки за Своїх друзів, але за Його ворогів також. Святий Павло пізніше каже: “Не будьте винні нікому нічого, крім того, щоб любити один одного. Бо хто іншого любить, той виконав Закон. Бо заповіді: Не чини перелюбу. Не вбивай. Не кради. Не свідчи неправдиво, та інші. Всі вони містяться в цих словах: Люби свого ближнього, як самого себе! Любов не чинить зла ближньому, тож любов - виконання Закону.” (Римляни 13:8-10)

Із послань апостолів Павла, Петра та Івана нас повчають приймати один одного, наставляти один одного, служити один одному, нести тягар один одного, прощати один одному, коритися один одному, закликати одне одного, бути дбайливими один до одного та гостинними один до одного. Ніде у Святому Писанні не знайдемо кращого пояснення про сторожа брата свого, як у притчі про “Страшний Суд”, де наш Господь чітко говорить, що ми зробимо чи не зробимо “найменшому із поміж нас”, ми робимо чи не робимо Йому самому. (Матвія 25:31-46) “Чи я сторож брата свого?” Все вчення нашого Господа твердить без сумніву, що відповідь на це питання є велике “ТАК!

Під час цього Собору ми повинні перевірити себе, чи ми це виконуємо. Ми мусимо стимулювати наше мислення про те, як ми виконуємо свої обов'язки один перед одним та перед світом в цілому. Особливо нам потрібно прослідкувати, як ми поведимось із незнайомцем, котрий приходить у наші парафії/

Продовження на ст. 8 >

► **Continued from p. 6**

names or not. Do we edify them or put stumbling blocks in their way? Do we encourage them and build them up along with and all other members of the parish community? Or do we weaken the body by our own example – through our words, deeds and attitudes?

During all my years as President of the Consistory and as a hierarch of our Holy Church, I have repeated the message that the Church's singular mission is the salvation of souls. How can we NOT be our brother's keeper and expect to fulfill that mission? All discussion of questions, issues and programs during our Sobor must take place in the light of our singular mission. We need the participation of representatives all our clergy and delegates representing our parishes and Central Church Organizations to be effective in evaluating our progress and in developing our plans and programs for the future.

So many people who participated in our Special Sobor of October 2012 continue to comment to me and to His Grace, Bishop Daniel about the wonderfully spiritual atmosphere and love that prevailed throughout that Sobor. We must continue that atmosphere at this 20th Sobor even though we will be discussing more mundane matters than the election of a new Metropolitan. The Holy Spirit can and will provide that same spiritual atmosphere if we are willing to provide the love for one another, as brothers and sisters, who know our responsibility to one another in Christ's Name.

► **Продовження зі ст. 7**

громади, чи ми приймаємо його, чи не звертаємо на нього уваги, чи ми приймаємо їх до життя нашої родини, чи залишаємо їх осторонь, чи ми взагалі знаємо їх по імені, чи ні? Чи ми повчаємо їх, чи ставимо бар'єри на їхньому шляху? Чи ми підбадьорюємо і підтримуємо їх разом з іншими парафіянами громади? Чи ми навпаки, послаблюємо тіло нашим прикладом — словом, ділом чи поведінкою?

За всі роки мого служіння в нашій Святій Церкві як Голова Консисторії та як архиєрей, я підкреслював, що єдина місія Церкви — це спасіння душ. Як ми можемо НЕ бути сторожами нашого брата і водночас сподіватися виповнити цю місію? Всі обговорення питань, проблем та програм під час нашого Собору повинні бути у світлі цієї єдиної місії. Нам потрібна участь представників всього духовенства та делегатів від всіх парафій та основних організацій, щоб успішно оцінити наш прогрес та в утворенні нових планів та програм на майбутнє.

Багато із учасників Надзвичайного Собору 2012 досі продовжують висловлювати своє задоволення мені та Преосвященнішому єпископу Даниїлу про ту чудову духовну атмосферу і любов, що наповнила Собор. Ми повинні продовжувати в цьому ж дусі і тепер на 20-му Соборі, навіть коли будемо обговорювати мирські справи, а не обрання нового митрополита. Святий Дух може і буде створювати цю атмосферу, якщо ми будемо

We look forward to sharing this all too brief time with so many of you during our 20th Sobor! Please remember that the new rules of our Constitution clearly define the number of delegates permissible from each parish and mission. Send as many delegates as you can to enjoy a wonder experience of Orthodox Christian Fellowship. Begin to make your plans now and remember that according to our Constitution delegates are to be elected during a general parish membership meeting.

On the days immediately preceding the Sobor there will be meetings of the Consistory, the Metropolitan Council and the Seminary Board of Trustees – 15 October. A Clergy Conference with the participation of all our clergy will convene all day – 16 October. We will schedule one workshop during the Sobor, the topic of which will be announced later. Delegate registration information and other documents concerning the Sobor will be mailed by 15 June with a due date of 15 September.

Again, the entire staff of our Metropolia Center looks forward to your arrival with much anticipation. The Pre-Sobor Commission has begun its preparations. You are in our prayers on a daily basis and we ask for yours, as well.

May the Grace of our Lord and Savior Jesus Christ, the Love of God the Father and the Communion of the Holy Spirit be with you all.

In our Lord's All-encompassing Love,

+ *Anthony*

By the Grace of God, Metropolitan

любити одне одного, як брати і сестри, котрі знають свою відповідальність перед іншими заради Христа.

Ми чекаємо зустрічі з вами всіма під час такого короткого часу на 20-му Соборі! Не забудьте, що у новому статуті чітко вказано скільки вимагається представників від кожної парафії чи місії. Відсилайте делегатів, щоб відчувати дух Християнського Православного Товариства. Плануйте вже від тепер і пам'ятайте, що за статутом делегати вибираються на загальних парафіяльних зборах.

До Собору будуть проведені збори Консисторії, Ради Митрополії та Ради Семінарії — 15 жовтня. Конференція духовенства за участю всіх священнослужителів, відбудеться 16 жовтня. Під час Собору буде проведено один семінар, тему якого оголосимо пізніше. Інформація та інші документи щодо Собору буде відправлена до 15 червня із реєстрацією до 15 вересня.

Весь персонал нашого Центру Митрополії чекає з великим нетерпінням на ваше прибуття. Предсоборний комітет вже розпочав свою роботу. Ви є в наших щоденних молитвах, за які просимо і вас.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога-Отця, і Причастя Святого Духа нехай буде зі всіма вами.

З незмінною до вас любов'ю у Христі,

+ *Антоній*

Милістю Божою, митрополит

St. Thomas Sunday

Провідна Неділя

The Council of Bishops and Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA cordially invite all Christ-loving faithful, in particular our youth of all ages to participate in this year's SAINT THOMAS SUNDAY PILGRIMAGE.

Єпископат та Консисторія Української Православної Церкви США запрошують всіх Христоролюбивих вірних, зокрема нашу молодь, взяти активну участь в ПРОЩІ ПРОВІДНОЇ (ФОМИНОЇ) НЕДІЛІ 2013 року.

Come and share in the light, grace and Gospel of the Risen Lord with others!

Прийдіть розділити світло, радість і благовість ВОСКРЕСЛОГО ХРИСТА!

Bright Saturday: May 11, 2013

10:00AM Divine Liturgy in St. Andrew Memorial Church

6:00 PM Vespers and Confessions in Seminary Chapel

Sunday: May 12, 2013

9:30 AM Eucharistic Liturgy. Celebrated by His Eminence Metropolitan Antony, Bishop Daniel and pastors of local and distant parish communities.

11:30 AM A procession to the Cemetery's Great Memorial Cross for the celebration of a Panakhyda for the repose of the souls of the departed servants of God, His Holiness Patriarch Mstyslav, Metropolitan John, Metropolitan Constantine, and all departed hierarchs, clergy and faithful of our Holy Ukrainian Orthodox Church of USA, along with the victims of Stalin's genocidal famine of 1932-33, the victims of the Chornobyl disaster, those who sacrificed their lives for the freedom and independence of Ukraine and the USA and the victims of the 11th September 2001 terroristic attack upon America as well as our fallen soldiers throughout the world.

May the souls of our beloved find rest among the saints and their memory be eternal!

Activities:

Sat. & Sun. afternoons: Ukrainian Food and Crafts

Sat. & Sun. afternoons: Youth Activities

Sat. 3:00PM: Picnic at St. Sophia Seminary

Sun. 1:30PM: Ground Breaking for the National Ukrainian American Veteran Monument.

Світла субота: 11 травня 2013

10:00 год. ранку Літургія в церкві-пам'ятнику св. Андрія

6:00 год. вечора Вечірня і сповідь у каплиці семінарії.

Неділя: 12 травня 2013

9:30 год. р. Божественна Літургія, очолена Високопреосвященнішим Митрополитом Антонієм та Єпископом Даниїлом у співлужінні місцевого та приїжджого духовенства.

11:30 год. р. Після Літургії відбудеться похід до хреста-пам'ятника і Панахида за спокій душ слуг Божих: св. п. Патріарха Мстислава, Митрополита Іоана, Митрополита Константина та всіх спочилих єпископів, священників і вірних УПЦеркви, а також за спокій душ жертв ґеноцидного голодомору 1932-33 р.р., Чорнобильської трагедії; всіх тих, що життя своє поклали в боротьбі за волю й незалежність України і США, за жертви терористичного нападу на США 11 вересня 2001р. та всіх загиблих воїнів.

Нехай душі наших улюблених зі святими спочивають, а пам'ять про них буде з роду в рід!

Додаткові події:

Суб. і нед. після обіду: Українська кухня та сувеніри

Суб. і нед. після обіду: Молодіжна активність

Суб. 15:00: Пікнік при семінарії Святої Софії

Нед. 13:30: Закладання першої цеглини пам'ятника Українсько-американських ветеранів

21 May 2013

First Anniversary of the Repose of
HIS BEATITUDE
METROPOLITAN CONSTANTINE

Memory Eternal!

21 травня 2013р.

Перша річниця від дня упокоєння
БЛАЖЕННІЙШОГО
МИТРОПОЛИТА КОНСТАНТИНА

Вічна пам'ять!

The sorrow we experienced just a year ago at the repose of Metropolitan Constantine seems to be still so immediate to all the clergy and faithful of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA and in Diaspora. We still have difficulty comprehending the fact that he is no longer physically present to us to comfort us and to teach us the Truth of our Orthodox Faith.

His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel will lead us in prayer as we remember our spiritual leaders at the anniversaries of their repose and we invite all the clergy and faithful to participate in the Memorial Services to take place as follows:

Втрату, котру ми зазнали рік тому назад коли упокоївся Митрополит Константин, сталася ніби недавно в очах багатьох священнослужителів та вірних нашої Святої Української Православної Церкви США та діаспори. Нам тяжко збагнути сам факт, що його вже фізично з нами немає, щоб нас потішити і навчити істини православної віри.

Високопреосвященніший Митрополит Антоній та Преосвященніший Єпископ Даниїл помоляться разом з нами у цей день річниці упокоєння нашого духовного отця, і ми запрошуємо всіх священнослужителів та вірних приєднатися до заупокійних молитов які відбудуться наступним чином:

Saturday – 18 May 2013 – 10:00 a.m.

Divine Liturgy and Panakhya for the repose of Metropolitan Constantine at St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Parish, Pittsburgh, PA, followed by a Memorial Luncheon in the parish social center.

All clergy are requested to inform Larissa Kocelko, niece of the Metropolitan and President of the Parish Board by 12 May about their participation and how many parishioners will also participate, so that the memorial luncheon can be planned properly. We also ask any individuals who are not members of a parish, but plan to attend to also inform about their participation.

Call: 412-835-0547 or 412-708-9713

Субота – 18 травня 2013 р. – 10:00 ранку

Божественна Літургія та Панахида за Митрополитом Константином блаженної пам'яті відбудеться у парафії св. Володимира у м. Піттсбург штату Пенсильванії, після чого буде поминальний обід у парафіяльному залі.

Всі священнослужителі повинні повідомити Ларису Коселко, племінницю митрополита, та Голову Парафіяльної Управи до 12 травня про кількість присутніх від їх парафії, щоб відповідно приготувати обід. Також гості, котрі бажають приєднатися до цих подій, просимо повідомити про свою присутність.

Тел.: 412-835-0547 or 412-708-9713

Memorial Services – Panakhdy should be served in all parishes of our Metropolia – without exception – on Sunday, May 19 after the Divine Liturgy.

Заупокійна Літія - Панахида повинна служитися у всіх парафіях нашої Митрополії – без винятків – у неділю, 19 травня після Божественної Літургії

11 June 2013

20th Anniversary of the Repose of

**HIS HOLINESS PATRIARCH/
METROPOLITAN MSTYSLAV**

Memory Eternal!

11 червня 2013р.

20 річниця від дня упокоєння

**СВЯТІЙШОГО ПАТРІАРХА/
МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА**

Вічна пам'ять!

When we remember Patriarch/Metropolitan Mstyslav after twenty years, we are confronted by the feelings of sorrow and a sense of deep loss in the realization that a powerful voice, which rallied thousands upon thousands to remember the rights of our Holy Church and the Ukrainian Nation, no longer pricks the conscience of those who suppressed both the Church and the Nation along with their people.

His Eminence Metropolitan Antony and His Grace Bishop Daniel will lead us in prayer as we remember our spiritual leaders at the anniversaries of their repose and we invite all the clergy and faithful to participate in the Memorial Services to take place as follows:

Коли ми молитовно згадуємо Патріарха/ Митрополита Мстислава після 20-ти років, ми зіштовхуємось з тими самими почуттями жалю та глибокої втрати коли задумуємось над тим могутнім голосом, від якого залежали тисячі пам'ятаючи права нашої Святої Церкви та Української нації та її громадян.

Високопреосвященніший Митрополит Антоній та Преосвященніший Єпископ Даниїл помоляться разом з нами у цей день річниці упокоєння нашого духовного отця, і ми запрошуємо всіх священнослужителів та вірних приєднатися до заупокійних молитов які відбудуться наступним чином:

Saturday – 8 June 2013 – 10:00 a.m.

Divine Liturgy and Panakhyda in Holy Resurrection Mausoleum, St. Andrew Memorial Church, South Bound Brook, NJ at the crypt of the Patriarch, followed by a Memorial Luncheon.

All clergy are requested to inform Olga Coffey at the Consistory by 2 June about their participation and the number of parishioners who will also participate so that the memorial luncheon can be properly planned. Any other individuals planning to attend services are also asked to inform about their participation.

Call: 732-356-0090

Субота – 8 червня 2013 р. – 10:00 ранку

Божественна Літургія та Панахида за Митрополитом Мстиславом блаженної пам'яті відбудеться у Мавзолею Воскресіння при церкві-пам'ятнику св. Андрія у м. Саут Баунд Брук штату Нью-Джерзі коло саркофагу патріарха, після чого буде поминальний обід.

Всі священнослужителі повинні повідомити Ольгу Коффі у Консисторії до 2 червня про кількість присутніх від їх парафії, щоб відповідно приготувати обід. Також гості, котрі бажають приєднатися до цих подій, просимо повідомити про свою присутність.

Тел.: 732-356-0090

Memorial Services – Panakhydy should be served in all parishes of our Metropolia – without exception – on Sunday, June 9 after the Divine Liturgy.

Заупокійна Літія - Панахида повинна служитися у всіх парафіях нашої Митрополії – без винятків – у неділю, 9 червня після Божественної Літургії

Make a Difference in Their World!

Be a part of the
Ukrainian Orthodox Church
Camping Programs Staff.

Summer 2013

Diocesan Church School Camp
June 23 - July 6

Teenage Conference
July 7 - 20

Mommy & Me/ Daddy & Me
July 29 - August 2

Information and applications available online at www.uoc youth.org.
Staff needed ages 14 through adult for multiple positions.
Single/multi-week and weekend positions available.
Travel stipends provided.

Concerning Passion and Energy

Passion is a word with various meanings. It is used in regard to the body, anti refers to diseases and wounds, and again, it is used in reference to the soul, and means desire anti anger. But to speak broadly and generally, passion is an animal affection which is succeeded by pleasure anti pain. For pain succeeds passion, but is not the same thing as passion. For passion is an affection of things without sense, but not so pain. Pain then is not passion, but the sensation of passion: and it must be considerable, that is to say, it must be great enough to come within the scope of sense.

Again, the definition of passions of the soul is this: Passion is a sensible activity of the appetitive faculty, depending on the presentation to the mind of something good or bad. Or in other words, passion is an irrational activity of the soul, resulting from the notion of something good or bad. For the notion of something good results in desire, and the notion of something bad results in anger. But passion considered as a class, that is, passion in general, is defined as a movement in one thing caused by another. Energy, on the other hand, is a drastic movement, and by "drastic" is meant that which is moved of itself. Thus, anger is the energy manifested by the part of the soul where anger resides, whereas passion involves the two divisions of the soul, and in addition the whole body when it is forcibly impelled to action by anger. For there has been caused movement in one thing caused by another, and this is called passion.

But in another sense energy is spoken of as passion. For energy is a movement in harmony with nature, whereas passion is a movement at variance with nature. According, then, to this view, energy may be spoken

of as passion when it does not act in accord with nature, whether its movement is due to itself or to some other thing. Thus, in connection with the heart, its natural pulsation is energy, whereas its palpitation, which is an excessive and unnatural movement, is passion and not energy.

But it is not every activity of the passionate part of the soul that is called passion, but only the more violent ones, and such as are capable of causing sensation: for the minor and unperceived movements are certainly not passions. For to constitute passion there is necessary a considerable degree of force, and thus it is on this account that we add to the definition of passion that it is a sensible activity. For the lesser activities escape the notice of the senses, and do not cause passion.

Observe also that our soul possesses twofold faculties, those of knowledge, and those of life. The faculties of knowledge are mind, thought, notion, presentation, sensation: and the vital or appetitive faculties are will and choice. Now, to make what has been said clearer, let us consider these things more closely, and first let us take the faculties of knowledge.

Presentation and sensation then have already been sufficiently discussed above. It is sensation that causes a passion, which is called presentation, to arise in the soul, and from presentation comes notion. Thereafter thought, weighing the truth or falseness of the notion, determines what is true: and this explains the Greek word for thought, *dianoia*, which is derived from *dianoeia*, meaning to think and discriminate. That, however, which is judged and determined to be true, is spoken of as mind.

Or to put it otherwise: The primary activity of the mind, observe, is intelligence, but intelligence applied to any object is called a thought, and when this persists and makes on the mind an impression of the object of thought, it is named reflection, and when reflection dwells on the same object and puts itself to the test, and closely examines the relation of the thought to the soul, it gets the name prudence. Further, prudence, when it extends its area forms the power of reasoning, and is called conception, and this is defined as the fullest activity of the soul, arising in that part where reason resides, and being devoid of outward expression: and from it proceeds the uttered word spoken by the tongue. And now that we have discussed the faculties of knowledge, let us turn to the vital or appetitive faculties.

It should be understood that there is implanted in the soul by nature a faculty of desiring that which is in harmony with its nature, and of maintaining in close union all that belongs essentially to its nature: and this power is called will or *qelhsis*. For the essence both of existence and of living yearns after activity both as regards mind and sense, and in this it merely longs to realise its own

natural and perfect being. And so this definition also is given of this natural will: will is an appetite, both rational and vital, depending only on what is natural. So that will is nothing else than the natural and vital and rational appetite of all things that go to constitute nature, that is, just the simple faculty. For the appetite of creatures without reason, since it is irrational, is not called will.

Again *boulhesis* or wish is a sort of natural will, that is to say, a natural and rational appetite for some definite thing. For there is seated in the soul of man a faculty of rational desire. When, then, this rational desire directs itself naturally to some definite object it is called wish. For wish is rational desire and longing for some definite thing.

Wish, however, is used both in connection with what is within our power, and in connection with what is outside our power, that is, both with regard to the possible and the impossible. For we wish often to indulge lust or to be temperate, or to sleep and the like, and these are within our power to accomplish, and possible. But we wish also to be kings, and this is not within our power, or we wish perchance never to die, and this is an impossibility.

The wish, then, has reference to the end alone, and not to the means by which the end is attained. The end is the object of our wish, for instance, to be a king or to enjoy good health: but the means by which the end is attained, that is to say, the manner in which we ought to enjoy good health, or reach the rank of king, are the objects of deliberation. Then after wish follow inquiry and speculation (*zhsthis* and *skiYis*), and after these, if the object is anything within our power, comes counsel or deliberation (*boulh* or *bouleusis*): counsel is an appetite for investigating lines of action lying within our own power. For one deliberates, whether one ought to prosecute any

matter or not, and next, one decides which is the better, and this is called judgment (*krisis*). Thereafter, one becomes disposed to and forms a liking for that in favour of which deliberation gave judgment, and this is called inclination (*gnwmh*). For should one form a judgment and not be disposed to or form a liking for the object of that judgment, it is not

called inclination. Then, again, after one has become so disposed, choice or selection (*proairesis* and *epilogh*) comes into play. For choice consists in the choosing and selecting of one of two possibilities in preference to the other. Then one is impelled to action, and this is called impulse (*ormh*): and thereafter it is brought into employment, and this is called use (*chrstis*). The last stage after we have enjoyed the use is cessation from desire.

In the case, however, of creatures without reason, as soon as appetite is roused for any-tiring, straightway arises impulse to action. For the appetite of creatures without reason

is irrational, and they are ruled by their natural appetite. Hence, neither the names of will or wish are applicable to the appetite of creatures without reason. For will is rational, free and natural desire, and in the case of man, endowed with reason as he is, the natural appetite is ruled rather than rules. For his actions are free, and depend upon reason, since the faculties of knowledge and life are bound up together in man. He is free in desire, free in wish, free in examination and investigation, free in deliberation, free in judgment, free in inclination, free in choice, free in impulse, and free in action where that is in accordance with nature.

But in the case of God, it is to be remembered, we speak of wish, but it is not correct to speak of choice. For God does not deliberate, since that is a mark of ignorance, and no one deliberates about what he knows. But if counsel is a mark of ignorance, surely choice must also be so. God, then, since He has absolute knowledge of everything, does not deliberate.

Nor in the case of the soul of the Lord do we speak of counsel or choice, seeing that He had no part in ignorance. For, although He was of a nature that is not cognisant of the future, yet because of His oneness in subsistence with God the Word, He had knowledge of all things, and that not by grace, but, as we have said, because He was one in subsistence. For He Himself was both God and Man, and hence He did not possess the will that acts by opinion or disposition. While He did possess the natural and simple will which is to be observed equally in all the personalities of men, His holy soul had not opinion (or, disposition) that is to say, no inclination opposed to His divine will, nor ought else contrary to His divine will. For opinion (or, disposition) differs as persons differ, except in the case of the holy and simple and uncompound and indivisible Godhead.

There, indeed, since the subsistences are in nowise divided or separated, neither is the object of will divided. And there, since there is but one nature, there is also but one natural will. And again, since the subsistences are unseparated, the three subsistences have also one object of will, and one activity. In the case of men, however, seeing that their nature is one, their natural will is also one, but since their subsistences are separated and divided from each other, alike in place and time, and disposition to things, and in many other respects, for this reason their acts of will and their opinions are different. But in the case of our Lord Jesus Christ,

since He possesses different natures, His natural wills, that is, His volitional faculties belonging to Him as God and as Man are also different. But since the subsistence is one, and He Who exercises the will is one, the object of the will the gnomonic will, is also one, His human will evidently following His divine will, and willing that which the divine will willed it to will.

Further note, that will (qelhsis) and wish (boulhsis) are two different things: also the object of will (to qelhton) and the capacity for will (qelhtikon), and the subject that exercises will (o qelwn), are all different. For will is just the simple faculty of willing, whereas wish is will directed to some definite

object. Again, the object of will is the matter underlying the will, that is to say, the thing that we will: for instance, when appetite is roused for food. The appetite pure and simple, however, is a rational will. The capacity for will, moreover, means that which possesses the volitional faculty, for example, man. Further, the subject that exercises will is the actual person who makes use of will.

The word to qelhma , it is well to note, sometimes denotes the will, that is, the volitional faculty, and in this sense we speak of natural will: and sometimes it denotes the object of will, and we speak of will (qelhma gnwmikon) depending on inclination.

Concerning Energy

All the faculties we have already discussed, both those of knowledge and those of life, both the natural and the artificial, are, it is to be noted, called energies. For energy is the natural force and activity of each essence: or again, natural energy is the activity innate in every essence: and so, clearly, things that have the same essence have also the same energy, and things that have different natures have also different energies. For no essence can be devoid of natural energy.

Natural energy again is the force in each essence by which its nature is made manifest. And again: natural energy is the primal, eternally-moving force of the intelligent soul: that is, the eternally-moving word of the soul, which ever springs naturally from it. And yet again: natural energy (9) is

the force and activity of each essence which only that which is not lacks.

But actions are also called energies: for instance, speaking, eating, drinking, and such like. The natural affections also are often called energies, for instance, hunger, thirst, and so forth. And yet again, the result of the force is also often called energy.

Things are spoken of in a twofold way as being potential and actual. For we say that the child at the breast is a potential scholar, for he is so equipped that, if taught, he will become a scholar. Further, we speak of a potential and an actual scholar, meaning that the latter is versed in letters, while the former has the power of interpreting letters, but does not put it into actual use: again, when we speak of an actual scholar, we mean that he puts his

power into actual use, that is to say, that he really interprets writings.

It is, therefore, to be observed that in the second sense potentiality and actuality go together; for the scholar is in the one case potential, and in the other actual.

The primal and only true energy of nature is the voluntary or rational and independent life which constitutes our humanity. I know not how those who rob the Lord of this can say that He became man.

Energy is drastic activity of nature: and by drastic is meant that which is moved of itself.

Book II Chapters XXII - XXIII. Exact Exposition of the Orthodox Faith by St. John Damascene

CONSISTORY PUBLICATIONS

Family Memorial Book
Граматка

\$1.50 each

Order online
uocofusa.org

Service Book Vol. I
Служебник Том I

\$34.99 - Big size 6x9
\$19.99 - Pocket size

COMING SOON

Пасха Господня

Життя повне сенсу і радості тому, що є у нас Воскресіння Христове. У житті так багато світла тому, що була і є Пасха Господня. Була і буде навіки Пасха визволення від смерті та скорботи.

Зі Святого письма черпаємо відомості про старозавітне святкування Пасхи. Слово «пасха» пішло від єврейського - «песах», що у перекладі означає - «перехід». В книзі Вихід Господь говорить до свого народу - «І перейду Я тієї ночі в єгипетським краї, і повбиваю в єгипетській землі кожного перворідного від людини аж до скотини. А над усіма єгипетськими богами вчиню Я суд. Я Господь! І буде та кров вам знаком на тих домах, що там ви, і побачу ту кров, і обмину вас. І не буде між вами згубної поразки, коли Я вбиватиму в єгипетським краї. І стане той день для вас пам'яткою, і будете святкувати його, як свято для Господа на всі роди ваші! Як постанову вічну будете святкувати його!» (Вихід 12:12-14).

Стародавній Ізраїль колись просив Бога порятунку від смертоносної виразки. Кожен повинен був при тому принести Богу в жертву ягня. День жертвоного заклання агнця і позбавлення від виразки і став святом старозавітньої Пасхи. Але то був тільки прообраз Пасхи Господньої, перемоги здобутої над смертю Воскреслим Агнцем, Боголюдиною Ісусом Христом. І якщо в Старому Завіті ангел смерті проходив повз будинки, дверні рами яких були помазані кров'ю агнця, то в наш час Бог не буде судити тих, хто приймає жертву Ісуса Христа. Так як всьому людському єству у Воскресінні Христос дав можливість і силу воскресіння.

Нехай ще вмираємо колишньою смертю. Але в ній не залишаємося, а це не означає вмирати, – говорив св. Іоанн Златоустий, – якщо померлий після смерті оживе, притому кращим життям, то це вже не смерть. Для всіх і навіть для всього смерть знеслена. «Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші від усіх людей! Та нині Христос воскрес із мертвих, Первісток серед покійних.» (1 Кор. 15; 20). Тому що у Воскресінні Христовому з Воскреслим воскресне все людство.

Воскресіння Ісуса Христа – Його перемога над пеклом і смертю. Господь Ісус, ставши викупом нашим від смерті, Своїм Воскресінням розтрощив двері пекла, зруйнував узи смерті і Своїм Вознесінням проклав шлях на небо для всякої плоті. Він Воскрес, розірвавши узи

смерті, і нас віродив, розірвавши мережі наших гріхів. Смерть Ісуса Христа дарувала нам безсмертя, і тепер ми можемо сказати! «Смерть! де твоє жало? Пекло! де твоя перемога?» (1 Кор. 15:55) У Воскресінні Господа нашого Ісуса Христа наше віродження. Апостол Петро, говорить: «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що великою Своєю милістю віродив нас до живої надії через воскресення з мертвих Ісуса Христа, на спадщину нетлінну й непорочну та невянучу, заховану в небі для вас, що ви бережені силою Божою через віру на спасіння, яке готове з'явитися останнього часу» (1 Пет. 1:3-5). Створити надію, запалити любов, просвітити мудрість, знищити лихо, смерть, зло, зробити, щоб блаженство було не мрією, але реальністю – на все це знайдеться досить сили в двох чудодійних словах: «Христос Воскрес!».

Воскресіння Ісуса Христа - доказ незламності вічної живородящої сили Бога. Воскресіння Ісуса Христа - Його перемога над пеклом і смертю. Ісус - Агнець Божий. У Старому завіті кров агнця давала життя первісткам євреїв. В Новому завіті ми читаємо, що «кров Ісуса Христа ... очищає нас від усякого гріха» (1 Івана 1:7). «Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне.» (Івана 3:16)

Воскресіння Ісуса Христа – це повернення людям загубленого раю і радісна надія на майбутнє. Тепер, коли Ісус Христос Воскрес, ми «знаємо бо, коли земний мешкальний намет наш зруйнується, то маємо будівлю від Бога на небі, дім нерукотворний та вічний.» (2 Кор 5:1).

Господь наш Ісус Христос Своїм вченням поставив тверду істину воскресіння і Своїм воскресінням здійснив цю істину. «Настає час, коли всі, хто в гробах, Його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло, на воскресення Суду» (Ін. 5:28-29). Наша віра ґрунтується на факті Воскресіння Ісуса Христа. Це означає, що шлях до пресвітлої і преблаженної вічності, для всіх уготований Воскресінням Христовим, лежить тільки через розпочату в справжньому житті діяльну любов до ближнього і придушення всякого зла, тільки через подвиг принесення і творення всякого добра в цьому житті.

Continued on p. 31 ➤

Про святого Афанасія Затворника (+1176),

який помер, і наступного дня ожив, і жив ще дванадцять років.

РОЗПОВІДЬ 19 із Києво-печерського Патерика.

А ще й таке відбулося в цьому ж святому монастирі. Один брат, на ім'я Афанасій, котрий провадив життя святе й богоугодне, помер після тяжкої недуги. А два брати омили його мертве тіло, як то належало [за звичаєм], та й відійшли. Випадково ще й інші нагодились, побачили того [Афанасія] мертвим та й також пішли собі геть. Отож і пролежав мерць увесь день без поховання, бо ж був він дуже вбогий і не володів нічим від світу цього, тож і не дбали про нього. Це ж бо [лише] багатим кожен намагається прислужитися і за життя, і по смерті, аби щось та успадкувати.

Та вночі явився хтось ігуменові й мовив: «Два дні лежить ця людина Божа без поховання, ти ж веселишся». І побачивши це [явлення], ігумен разом з усією братією прийшли наступного дня до небіжчика й застали, як сидів він і плакав. Вжахнулися вони, узрівши, що ожив Афанасій, і почали його розпитувати: «Як це ожив ти й що бачив?» А той не відповідав нічого, окрім: «Спасайтесь». Вони благали його [відкрити щось], бо ж хотіли, як казали, почути щось корисне для себе. Він же відповідав: «Навіть як і розповім вам, то не повірите мені». Братія ж присягалися йому, що збереже кожне слово з його розповіді. Та він сказав їм лише: «У всьому дотримуйтесь послуху ігуменові й повсякчас кайтеся та моліться до Господа Ісуса Христа і Пречистої Його Матері, і до преподобних Антонія і Теодосія, аби закінчити своє життя отут і сподобитися бути похованими в печері зі святими отцями. Понад усе речі оці три, і кому вдасться здійснити їх по чину, нехай не заноситься. Більше ж від мене не випитуйте, я ж лише благаю у вас прощення». І пішов до печери, й зачинив за собою двері, і пробув так дванадцять років, ніколи нікому нічого не мовлячи. Коли ж прийшов йому час упокоїтися, скликав він усю братію та знову звернувся до неї з тими ж словами, що й раніше - про послух та каяття, кажучи: «Блаженний той, хто сподобиться бути покладеним тут». І, мовивши це, спочив із миром у Господі.

І був один брат, котрий од багатьох літ хворів на попереk, як принесли його до [Афанасія], він обійняв тіло Блаженного й у ту ж мить зцілювся та аж до дня своєї смерті не хворів ані на крижі, ані на жодну іншу недугу. А ім'я тому зціленому було Бавило, й оповів він братії таке: «Коли лежав я і стогнав від болю, увійшов цей Блаженний і сказав: «Прийди й зцілю тебе». Коли ж хотів я запитати його, коли сюди прийде, став він невидимим.

І відтоді всі зрозуміли, що угодив [Афанасій] Господеві, бо ж жодного разу не вийшов і впродовж дванадцятьох років не бачив сонця, а лише плакав непрестанно вдень і вночі, хліба їв обмаль і води пив трішки, та й то через день.

А чув я це від Бавила, якого зцілив той Блаженний.

Якщо ж комусь описане видається небувалим, то нехай перечитає життя отців наших святих Антонія і Теодосія, котрі були першими з руських ченців, і тоді увірує. А якщо й тоді такий не одміниться, то вони в тому не винні, бо ж належить збутися притчі, яку оповів Господь: «Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане... {Див. Лк. 8, 5-15}. А про тих, хто пригнічений життєвими клопатами, сказав пророк: «Зроби затверділими серце цього люду, затули його вуха...» (Іс. 6, 10). І ще інше: «Хто б повірив тому, що ми чули?» (Іс. 53, 1).

До Полікарпа. Ти, брате й сину, отаких не наслідуй, бо ж не задля них пишу це, а для того, щоб тебе привернути. Тобі ж і пораду даю: благочестям утвердися в тому святому монастирі Печерському, не бажаючи ані влади, ані ігуменства, ані єпископства, і вистачить для твого спасіння й того, що скінчиш життя своє в ньому. Ти й сам знаєш, що могу навести таке, мені й тобі корисне, з усіх книг, що в них описуються діяння, які творилися в тому божественному й святому монастирі Печерському, навести трохи з того, що від багатьох почуто.

ПРО ВДЯЧНІСТЬ

Проповідь св. Василя Великого

Переклала Леся Звонська-Денисюк

1. Ви чули слова Апостола, з якими він звернувся до солунян, даючи їм заповідь на усе життя. Він говорить до своїх сучасників, але вчення його стосується усього роду людського. Завжди радійте, — говорить він, — безперестанку молитесь, дякуйте за все (1 Сол. 5, 16).

Що означає радіти? Яка від цього користь? Яким чином можливо безперестанку молитися і за все дякувати Богу? Про це все при нагоді поговоримо трохи згодом. А зараз поміркуємо над твердженням наших супротивників, які брехливо заперечують і кажуть, що виконати закон неможливо. Вони говорять: хіба це добродієність — день і ніч проводити у веселощах і радості, перебуваючи у піднесеному стані душі? Чи можливо таке, коли нас оточують тисячі лих, що від нас не залежать. Вони занурюють душу у глибокий відчай, перебуваючи в якому, неможливо радіти та виявляти благодієність. Це ще більш нереально, аніж, щоб той, якого спалюють, не відчував болю, і той, якого простромлюють, не мучився.

А може, хтось з присутніх, страждаючи на цю розумову хворобу, щоб виправдати свої гріхи, скористається цим приводом і закине законодавцю, що він вимагає неможливого. Та й скаже: Чи можу я радіти, коли причина радості не в мені знаходиться? Бо те, що спричиняє радість, перебуває не в нас, а поза нами. Наприклад: приїзд друга, зустріч з батьками, яких довго не бачив, несподіване багатство, почесні від інших, одужання від тяжкої хвороби та інші радощі життя: дім — повна чаша, стіл, що ломиться від наїдків, друзі на бенкетах, те, що радує око і слух, здоров'я близьких, а також інші сприятливі для них життєві обставини, оскільки нас вражає не тільки власне горе, але й усе те, що засмучує наших рідних та друзів. А тому усе це є необхідними складовими радощів та душевного спокою. І до цього долучається радість, коли трапляється побачити падіння ворогів, поразку тих, які задумували зле проти нас, нагородження наших благодійників. Одним словом, коли й у сьогодні не має нічого важкого, і майбутнє не обіцяє нічого загрозового

для нашого життя, — тоді у душі є місце для радості. Отже, для чого дали нам заповідь, виконати яку неможливо, і виконання якої залежить від вищенаведеного? І чи можу я молитися безперестанно, коли потреби тіла відволікають душу від роздумів, а думку неможливо розірвати поміж двома турботами.

2. Але мені, крім цього, наказують ще й за все дякувати. Невже мушу дякувати, коли мене мучать, знущаються наді мною, колесують, виколують очі? Невже маю дякувати, коли ненависний ворог безперервно наносить мені підступні удари, коли ціпенію від холоду, мучить голод, прив'язали мене до дерева? Маю дякувати, коли нагло втратив дітей або й жінки позбавився, розорив штурм, коли на морі потрапив у полон до піратів або на суходолі — до рук розбійників? Дякувати, коли зраний, обмовлений,

жебракую, ув'язнений? Усе це і набагато більше доказів збирають обвинувачі законодавця, намагаючись знайти у цьому виправдання для своїх гріхів і брешуть, що неможливо виконати те, що нам наказує заповідь.

Що можна відповісти? А те, що Апостол мав на увазі інше, і намагався піднести наші душі з землі на височінь і спрямувати до небесного життя. А супротивники, не осягнувши величності думки законодавця, копошаться у тілесних пристрастях, неначе хробаки у бруді, звиваючись біля землі і плоті, вимагають умов та можливостей виконати апостольські накази.

Апостол пропонує завжди радіти, але не кожному, а лише тому, який подібний до нього самого, і живе не за законами плоті, але носить у собі живого Христа, бо спілкування з наділеними найвищими благами не схвалює співчуття тому, якого турбує тіло. І хоча, коли розсікається плоть, розторгнення зв'язку залишає по собі страждання у тілі, але біль не може поширитися на розумну силу душі. Бо якщо ми, згідно з порадою Апостола, *умертвили наші земні члени* (Кол. 3, 5–8) та носили в тілі мертвість Ісусову (2 Кор. 4, 10) необхідно, щоб удар, завданий змертвілому тілу, не торкався душі, яка позбавлена спільності з ним. Отож, безчестя,

втрапи та смерть близьких не будуть турбувати розум, і піднесеність душі не будуть зводити до співчуття тим, хто живе на землі. Бо якщо ті, яких спіткали нещастя, міркують мудро, вони не завдадуть прикроців іншим, тому що й самі без суму переносять удари долі. Коли ж вони живуть за законами тіла, також не завдадуть нікому лиха, але їх визнають жалюгідними, і не стільки через скрутні обставини, скільки через те, що вибрали для себе не те, що слід.

Взагалі ж душа, яка раз і назавжди полюбила свого Творця і звикла звеселяти себе тамтешніми (небесними) красотами, свої радощі і благодущність не промінє на різнобарвні приваби плотських пристрастей. Навпаки, що іншим приносить смуток, збільшує її радість. Саме таким був Апостол, який був сильним, коли був немічним, у скорботі, у вигнанні та нестачах (2 Кор. 12, 10), хвалився своєю нужденністю, перебуваючи у труді і стражданнях, часто недосипаючи, потерпаючи від голоду і спраги (11,27). І там, де інші перебувають у скорботі і зрікаються життя, там Апостол радіє. Тому люди, які не розуміють апостольської думки і того, що Апостол закликає нас до євангельського життя, наслідуються звинувачувати Павла у тому, що він пропонує нам неможливе.

Але нехай довідаються, скільки доречних приводів для радості подарувала нам Божа щедрість. Нас з небуття привели до буття, Творець створив нас за своєю подобою, ми маємо розум, дар мови, бо такою є наша досконала природа, завдяки якій ми пізнали Бога. Уважно вивчаючи красоти творіння, ми по вивченому, неначе по якихось письменах, пояснюємо собі величний Божий промисл стосовно усього та Божу мудрість. Ми здатні розрізнати добро і зло, сама природа навчила нас вибирати корисне і уникати шкідливого. Ми були розлучені з Богом через гріх, але знову наближені до Нього, оскільки кров Єдинородного звільнила нас від ганебного рабства. А надія на воскресіння, на насолоду ангельськими благами, на Царство Небесне та обіцяні блага, які неможливо збагнути та описати словами!

3. Як же то можливо, щоб не визнати це достатньою причиною для радості та для безперервних веселощів? Та й ще гірше — думати, що лише той, хто насичує черево, забавляє себе музикою, спить у м'якій постелі, живе життям, сповненим радощів? Я ж вважаю, що не позбавлені здорового глузду, повинні оплакувати таких людей, а вшановувати тих, які теперішнє життя проводять у надії на майбутній вік і теперішнє обмінюють на вічне. Ті, які з'єдналися з Богом, хоча й живуть у полум'ї, як три юнаки з Вавилону, хоча й зачинені разом із левами, хоча й поглинуті китом, але таких ми повинні вважати блаженними, і вони самі живуть радіючи, не тужать за теперішнім, але звеселяються надією на те, що їм приготували у майбутньому. Бо вважаю, що гарний подвижник, одного разу ступивши на шлях благочестя, повинен мужньо зносити удари супротивників, сподіваючись на славу — бути увінчаним. І у тілесних подвигах, ті, які звикли до протиборства, не втрачають мужності від болю і не страшаться тимчасових труднощів, але

продовжують боротьбу з супротивником, бажаючи, щоб їх проголосили переможцями. Так і ревнитель благочестя, зустрічаючи на своєму шляху перепони, не засмучується, оскільки утиски приносять терплячість, а терплячість досвід, а досвід надію, а надія не посоромить (Рим. 5, 3–5). Тому той самий апостол в іншому місці наказує нам і у скорботі бути терпеливим, і тішитися надією (Рим. 12, 12). Отже, надія є причиною радості у душі добродетельного.

Але усе той же апостол заповідає нам плакати з тими, що плачуть (15). І в Посланні до Галатів він плакав над ворогами Христа Христового. І хіба треба нагадувати, що Ієремія плакав, що Іезекиїл за наказом Божим описав плач князів (Ієз. 12, 10), і що багато хто зі святих плакали? Горе мені, мати! Що ти народила такого мене (Ієр. 15, 10). Та: горе мені, бо загинув побожний з землі, і нема поміж людьми правдивого, та: горе мені, бо я став як недобірки літні (Мих. 7, 1–2). Та й взагалі прислухайся до голосу праведників, і як тільки відчуєш, що хтось з них виявляє смуток, то будь певним, що вони оплакують цей світ і злиденне життя у ньому. Горе мені, що проживання моє тривале (Пс. 119, 5), бо він прагне звільнитися і бути з Христом (Флп. 1, 23), тому засмучується продовженням свого перебування на цьому світі, як перепону для радості. Давид же у псалмах оплакував свого друга Іонафана, і одночасно оплакував і свого ворога. Плачу за тобою, брате мій Іонафане! Та: Дочки Ізраїлеві, за Саулом заплачте (2 Цар. 1, 24–26)! Саула оплакує, як того, який у гріхах помер, а Іонафана, — як людину, що усе життя була йому другом. Чи потрібні ще якісь приклади? Сам Господь оплакував Лазаря (Ін. 11, 35), а також оплакував Єрусалим (Лк. 19, 41) і, крім того, обіцяє блаженство тим, які плачуть (Мф. 5, 14).

4. Чи можна погодитись зі словами завжди радійте (Флп. 4, 4)? Бо сльози та радість беруть витoki з різних джерел. Сльози, зазвичай, викликаються неприємними враженнями, які, як удар, несподівано вражають та засмучують душу, перехоплюючи дихання та стискаючи серце, а радість — це наче танок душі, яка захоплюється тим, що справи ідуть саме так, як їй хотілося. Звідси і різниця тілесних змін. У тих, які перебувають у скорботі, тіло бліде, синювате, холодне, а у тих, які радіють, тіло квітне, на обличчі рум'янець, душа ледь не вискакує з грудей і ледь не розривається від задоволення. Що я можу на це відповісти? А ось що. Святі плакали від любові до Бога. Завжди споглядаючи Улюбленого і переповнюючись радістю від цього, вони турбувалися про долю подібних їм рабів і плакали над тими, які згрішили, виправляючи їх слізьми. Але як ті, хто стоїть на березі та співчуває потопаючим у морі, вони, турбуючись про спасіння ближніх, не забувають про власну безпеку. Оплакуючи гріхи ближніх, вони начебто тим знищують свою радість, а насправді суттєво її збільшують, оскільки, оплакуючи брата, удостоюються радості від Бога. Тому блаженні засмучені, бо вони потішені будуть та блаженні, що тепер плачете, бо будете сміятися (Лк. 6, 21; Мф. 5, 4). Сміхом же апостол називає не шум, що виходить з уст, коли кров скипає, але веселість, чисту та не змішану з жодною печаллю. Тому

він дозволяє плакати разом з тими, які плачуть, бо ці сльози бувають неначе тією зерниною, з якої проросте майбутня радість. Злинь зі мною подумки вгору і споглянь на стан Ангелів. Чи можуть вони перебувати в якомусь іншому стані, окрім радості та благодущності? А це тому, що вони удостоєні перебувати поруч з Богом і насолоджуватися невимовною красою слави нашого Творця. І спонукаючи нас саме до такого життя, апостол заповідав нам завжди радіти.

5. Мусимо також додати, що Господь оплакував Лазаря та місто (Єрусалим), і Він їв та пив, як люди, не тому, що Сам потребував цього, але щоб тобі казати міру та межі необхідних відчуттів душі. І плавав Він також задля того, щоб виправити надмірну чутливість та слабкодушність схильних до нарікань і сліз.

Кожен плач повинен мати свою розумну міру. Тому нам слід добре зважити, коли, скільки, як і над чим потрібно плакати. Про те, що Господні сльози були спричинені не порухом пристрасті, але були пролиті, щоб показати нам приклад, свідчать нам слова Євангелії: Лазар, друг наш, заснув; іду, щоб розбудити його (Ін. 11, 11). Кому з нас спаде на думку оплакувати друга, який заснув, якщо ми маємо надію, що він невдовзі прокинеться? Лазарю, вийди (43), і померлий ожив, і зв'язаний, почав ходити. Це подвійне чудо — хоча ноги його були зв'язані погребальними пеленами, це не перешкодило йому ходити.

Чому ж Господь, збираючись здійснити чудо, визнав, що у цьому випадку варто пролити сльози? Чи ж не очевидно, що в усьому підтримуючи нашу неміч, Він подав нам зразок того, як ми повинні виражати свої емоції. Він уникав проявляти нечуйність, оскільки лише звірі позбавлені співчуття, але й не дозволяв без міри плакати і сумувати, оскільки це ознака слабкодушності. Тому, заплакавши над померлим другом, Він виявив спорідненість з людською природою і нас звільнив від надмірності як в одному, так і в іншому, напоумивши, щоб ми не дозволяли собі виявляти зайвих емоцій, але й не були нечуйними у скорботі. Господь, зголоднівши, дозволяв Собі відчувати голод, а коли Його тіло збезводнювалося, — спрагу, а притомивши м'язи і сили у подорожі, — втому, але Його божественна природа долала все це у той час, коли тіло відчувало ці ознаки — тому Він заплакав, дозволивши тілу відчувати закономірну зміну.

А ця зміна відбувається тоді, коли у мозку, внаслідок скорботи, очні порожнини, наповнившись випарами, неначе якийсь водопровід, викидають з себе вологу,

обтяжені нею. Внаслідок цього при неочікуваній скорботній звістці починає шуміти у вухах, темніє в очах, паморочиться у голові. І потрясіння спричиняє випари у голові, які витискаються на поверхню надмірним жаром у нутрощах. Потім, гадаю, як дощова хмара породжує краплі дощу, так і густота цих випарів народжує сльози. Тому сльози приносять деяке полегшення засмученим, а також саме тому сльози неначе вимивають горе. Справедливість цих слів підтверджує досвід. Загальновідомо, що ті, хто переживали страшні потрясіння і при цьому стримували сльози, отримували

невеличкі хвороби, крововиливи у мозок або паралічі, а деякі з них навіть помирили. Сила їх, неначе підтримувана слабкими підпірками, підламувалася під тягарем скорботи. Можна спостерегти, як полум'я згасає від власного диму, якщо він, замість того, щоб виходити назовні, стелиться біля вогнища. Те саме, як говорять, відбувається і з життєвою силою: вона марніє та згасає від смутку, коли він не виходить назовні.

6. Тому ті, які перебувають у скорботі, не повинні виправдовувати себе, посилаючись на сльози Господа. Оскільки, подібно тому, як їжа, яку Він споживав, не повинна виправдовувати наш потяг до

страв, а, навпаки, стати найвищим законом помірності та стриманості в їжі, так і Його сльози були пролиті не для того, щоб ми плакали. Сльози Христа мають стати для нас найкращою мірою та суворим правилом, згідно з якими ми повинні, залишаючись у межах нашого ества, переживати скорботу гідно та благопристойно.

Тому як жінкам, так і чоловікам соромно голосити та ридати у годину скорботи, але можна лише трохи засмутитися і трохи поплакати, але тихенько, без нарікань та зойків, не рвати на собі одягу, не посипати себе попелом, уникаючи усіляких непристойностей, яких припускаються люди, що не мають жодного досвіду і знання про небесне. Бо людина, очищена божественним вченням, має мужньо і з силою відбивати від себе подібні бажання, відсторонитися від них за допомогою справедливого слова, сховатися за ним, неначе за міцним муром, замість того, щоб малодушно та поступливо приймати у душу потік пристрастей, який стікає туди, неначе на якусь низину. Слабка душа, яка не зміцнена упованням на Бога, дуже швидко надламується під надмірним тягарем страждання. Подібно хробакам, які частіше селяться у менш твердій деревині, скорбота народжується у людей зманіженої вдачі.

Хіба серце Іова було із сталі? Чи душа його була з каменю? За короткий час помирають четверо його

Св. Ап. Павло

дітей, вражені одним ударом, в той час коли вони насолоджувалися у домі веселощів, оскільки диявол завалив на них будинок. Бачить він це місиво їжі та крові, бачить своїх дітей різного віку, яких урівняла спільна смерть. Проте він не плаче, не роздирає на собі одягу, не кричить, наче слабкодухий, але проголошує славу подяку, яку усі оспівують: Господь дав, Господь відібрав, як Він забажав, так воно і буде, хай буде благословен ним Ім'я Його (Іов 1, 21). Чи він був людиною без почуттів? Та чи можливо це? Він сам про себе говорить: Плакав я за кожним бідарем (Іов 30, 25). Чи не брехав часом, говорячи це? Але свідчить істина, що поміж іншими чеснотами вирізнявся чесністю. Сказано: людина непорочна, праведна, благочестива, чесна (Іов 1, 1).

А ти плачеш, співаючи жалобні пісні, які створено, щоб примножити смуток, та смутними наспівами роз'ятрюєш душу. Неначе лицедій, який, граючи на сцені, перевдягається і так приходиться до театру, так і ти вважаєш, що повинен мати належний для скорботи вигляд — чорний одяг, скуйовджене волосся, у домі темряву, бруд, попіл та сумовиті наспіви, якими невпинно ятриш невігойну рану.

Залиш це все тим, які не мають надії. А ти знаєш про тих, які у Христі померли: Так само і воскресіння мертвих: сіється в тлінні, — встає в нетлінні, сіється в неславі, — встає в славі, сіється в немочі, — встає в силі, сіється тіло природне, — встає тіло духовне (1 Кор. 15, 42–44). Навіщо голосиш за тим, який пішов змінити одяг? Не оплакуй і себе, що позбавлений помічника у житті, бо сказано: Краще сподіватися на Бога, ніж на людину (Пс. 117, 8). Не жалкуй і за покійним, неначе він потрапив у біду, бо скоро вже пробудить його небесна сурма, і ти знову його побачиш, коли предстане він перед судом Христа.

Отож, облиш ці малодушні вигуки невігласа: «Боже, яке несподіване горе!», та: «Хто б міг помислити, що таке трапиться?», а ще: «Хіба міг собі уявити, що засиплю землю голову коханого?». Такі слова, навіть почуті від іншого, мають нас присоромити, оскільки ми добре пам'ятаємо і навчені усім теперішнім досвідом, що ці страждання нас не минуть.

7. Тому ані передчасна смерть, ані інші несподівані злощастя не вразять нас, оскільки засвоїли науку благочестя. Наведу приклад: мав я сина & юнака, єдиного спадкоємця маєтності, розраду у старості, окрасу роду, квіт однієї літків, опору дому, — і його в квітучому віці несподівано викрала смерть. Землею і порохом став той, чий голос ще нещодавно так солодко лунав, вигляд якого тішив батьківські очі. Що ж мені робити? Роздери на собі одяг, почну валятися по землі, кричати та скаржитися оточуючим, буду поводитися, як дитина, яка скигиться та брикається під ударами? Ні. Усвідомивши невідворотність того, що сталося, зваживши, що закон смерті невмолимий і однаково підвладні йому люди різного віку, що він по черзі руйнує усе злагоджене, не буду дивуватися тому, що трапилося, неначе сталося щось нечуване. Не стану божеволіти, як той, якого вразив несподіваний удар долі, заздалегідь знаючи,

що сам я смертний, і мій син був смертним, що усе людське не є постійним і не залишається назавжди у володарів своїх.

Навпаки, величні міста, що славилися пишнотою будівель, славою громадян та й в усьому іншому вирізнялися розквітом держави та торгівлі, зараз зберегли прикмети давньої величі лише у руїнах. І корабель, який після безлічі швидких подорожей неодноразово спасався на морі та привозив тисячі вантажів, зникає від однієї бурі. Також і цілі армії, що у численних битвах перемагали ворогів, коли доля відверталася від них, ставали жалюгідним посміховищем. Навіть цілі народи і острови, які досягли могутності на суходолі та на морі, спорудили численні пам'ятники своїм перемогам, зібрали великі багатства з воєнної здобичі, були або поглинуті часом, або підкорені іншими, змінили свободу на рабство. Та й навіть про яке б величезне і нестерпне нещастя ми б не згадали, у людській історії були вже такі приклади.

Тому, як вагу розрізняємо по нахилу терезів і золото випробовуємо каменем, так пригадуючи собі призначену нам Господом міру, ніколи не зможемо вийти за межі добродетності. Отже, якщо трапиться з тобою якась прикрість, передусім, налаштуй належним чином думки, не непокоїся, але, сподіваючись на майбутнє, полегшуй собі теперішній стан. Як хворі очі ми відвертаємо від предметів занадто блискучих, а, щоб заспокоїти їх, спиняємо погляд на квітах та зелені, так і душа повинна уникати безперервно дивитися на скорботне і не перейматися теперішніми нещастями, але віддатися спогляданню істинних благ. Будеш здатен завжди радіти, якщо твоє життя буде постійно звернене до Бога, а сподівання на відплату полегшить життєві скорботи.

Тебе збездистинили? Але ти споглядай майбутню славу, яка чекає тебе за терпіння на небесах. Завдано тобі збитків? Але споглядай небесне багатство та скарб, який збираєш собі добрими справами. Вигнали тебе з батьківщини? Але за батьківщину тобі — небесний Єрусалим. Втратив дітей? Але маєш Ангелів, разом з якими будеш тріумфувати перед престолом Божим і тішитися вічною радістю.

Таким чином, теперішнім прикростям протиставляй очікувані блага і збережеш душу від журби та неспокою. До цього закликає нас апостольський закон. Успіхи у життєвих справах нехай не збурюють у твоїй душі нестримної радості. Скорботи нехай не зменшують її бадьорості та піднесеності, не вселяють зневіру і пригнічення. Тому той, хто попередньо не призвичаєний дивитися так на життєві справи, ніколи не буде жити без хвилювань та сум'яття. Але легко це виправити, якщо пам'ятатимеш заповідь, яка радить тобі завжди радіти, якщо будеш захищати себе від докучань плоті і віднайдеш радість у душі, якщо підіймешся над відчуттям теперішнього, спрямуєш думки до сподівань на вічні блага, про які навіть уявлення достатньо, щоб звеселити душу і наповнити наші серця ангельською радістю в Ісусі Христі, Господі Нашому, Якому слава та влада навіки. Амінь.

Ukrainian Historical and Educational Center

www.UkrHEC.org

Students learn about Ukrainian immigration to the United States

On February 16, 2013 the St. Andrew School of Ukrainian Heritage Studies welcomed the director of the Patr. Mstyslav Museum of Ukrainian Heritage Natalia Honcharenko and Ukrainian Historical and Educational Center archivist Michael Andrec, who presented introductory lectures and activities related to Ukrainian immigration.

Halyna Marynets (School Director) and N. Honcharenko with the first grade class.
Галина Маринець (директор школи), Н. Гончаренко, та студенти першого класу.

The younger students had the opportunity to imagine themselves as travelers on an ocean-going steamship, and to think about what they might take with them on a long journey to an unknown land. They looked on with interest as the suitcase brought by Ms. Honcharenko revealed those things that might have been most valuable to an immigrant parting from family and friends: photos of loved ones, a notebook with their addresses, a Bible, an embroidered shirt and ritual towel...

But one cannot travel abroad without a passport. So, like real travelers, the young students had to obtain their documents: the children happily drew their self-portraits, which served as "photographs" for homemade "passports", on which they also wrote their names, birth dates and nationalities. They pasted in cut-out "visas", which were then stamped with the date and time.

Students of the middle and upper grades learned about the causes of Ukrainian immigration during different historical time periods and the difficulty of the ocean crossing and life in the new land. Based on copies of archival documents, the students were able to trace the life of a real person, Olexa Balabas, who began his long journey in 1919, passed through Constantinople, lived in Prague and Germany, and eventually settled in Chicago in 1950. They tracked his movements by studying his passport and its stamps and notations.

The teenagers were intrigued by a telegram, the mid-20th century communication equivalent of today's text messages. They also analyzed the front page of the newspaper "Svoboda" published in 1904. It depicts a worker standing on the shores of America with smoking factory chimneys in the background. The man stares intently into the distance, as if trying to make out his overseas homeland. And on the other side of the ocean are depicted the symbols of education and of the Ukrainian people: a church, Taras Shevchenko and his "Kobzar", a wreath and musical instrument, a scroll and goose quill, and a Cossack hat and mace.

The presentations inspired Ms. Yaroslava Danyschchuk, teacher of Ukrainian language and literature, to recall the

Masthead of the "Svoboda" newspaper. April 14, 1904.
Перша сторінка газети „Свобода“. 14-го квітня, 1904 р.

members of her family who left Ukraine at the beginning of the twentieth century. Ms. Danyschchuk urged her students to support Ukrainian culture and to pass its linguistic, cultural and spiritual treasures to future generations.

– Halyna Marynets

Director of the St. Andrew School of Ukrainian Heritage Studies

Студенти вивчають українську імміграцію до Америки

16 лютого Школа Українознавства при Церкві-Пам'ятнику Св. Андрія вітала почесних гостей. А саме – директора музею ім. Патріарха Мстислава п. Наталію Гончаренко та архівіста п. Михайла Андреця, які підготували та провели з учнями пізнавальні лекції-заняття, присвячені темі української еміграції.

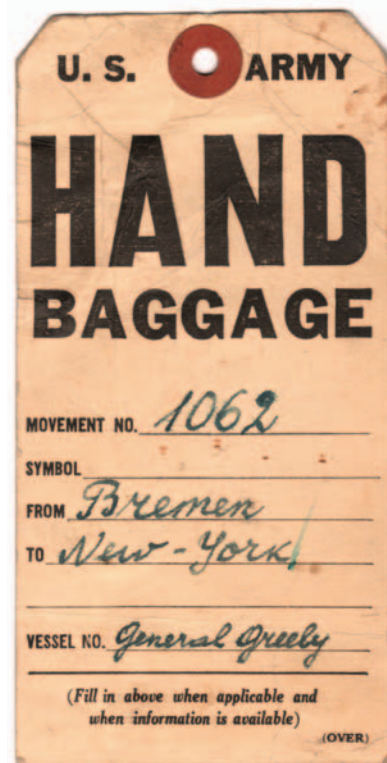
Молодші школярі мали можливість уявити себе мандрівниками – пасажиром далекого плавання. Діти міркували над тим, які найнеобхідніші і наймиліші серцю речі вони б взяли із собою у далеку дорогу до невідомої землі. З цікавістю поглядали на зачинену валізку, яку принесла п. Наталя, і очікували моменту, коли ж вони побачуть її вміст. А валізка мала у собі найдорожче, що може везти людина, покидаючи рідну землю і прощаючись із країнами, зокрема - фотографії близьких людей, записну книжку з їхніми адресами, Біблію, вишиту сорочку та рушник...

Та не просто вирушити за кордон без паспорта. Отож, як справжні мандрівники, молодші школярі мали подбати про всі необхідні документи. Діти із задоволенням малювали свої автопортрети, які слугували «фотографіями» для саморобного паспорта, вписували в ньому своє ім'я та прізвище, дату народження та громадянство; витинали з паперу різноманітні візерунки вишивок і прикрашали його. Після того, як п. Наталя поставила печатки, усі встали до загальної знімки.

Учні середніх та старших класів довідалися про причини української еміграції у різні роки, про нелегкий спосіб переправи через океан та труднощі нового життя на новій землі. На основі копій архівних документів школярі мали можливість прослідкувати долю реальної людини, Олексія Балабаса, який вирушив у далеку дорогу в 1919 році, побував у Константинополі, жив у Празі та Німеччині і врешті решт у 1950 році опинився у Чикаго. Вони

детально відслідковували переміщення цього чоловіка, вивчаючи його паспорт, печатки та записи у ньому.

Старшокласники із подивом слухали розповідь про телеграф - тодішній спосіб пересилання інформації на віддалі з допомогою азбуки морзе і порівнювали його з сучасними можливостями, зокрема – із текстовими повідомленнями з допомогою телефону. Також підлітки замислились, розглядаючи архівну копію сторінки газети «Свобода», виданої у 1904 році. На ній зображений робітник, що стоїть на березі Американської землі на фоні фабричних димлячих труб. Чоловік пильно вдивляється у далечінь, неначе намагається розглядіти за океаном рідну землю. А по той бік океану зображене те, за чим тужить його душа – духовні символи українського народу та символи освіти: церква, Тарас Шевченко та його «Кобзар», вінок і музичний інструмент, сувій пергаменту та гусяче перо, козацька шапка і булава...

Olexa Balabas' baggage tag. March, 1950.
Багажний ярлик Олексія Балабаса. Березень, 1950 р.

Зображений угорі ангел немов символізує, що серцем і душою цей чоловік завжди з Україною...

Презентації навіяла спогади вчительці української мови і літератури п. Ярославі Данищук, яка розповіла історію своєї рідні, представники якої виїхали під час першої хвилі еміграції напочатку ХХ століття. П. Ярослава закликала учнів підтримувати українство в еміграції і передавати мовні, культурні та духовні скарби свого народу наступним поколінням.

– Галина Маринець
Директор Школи Українознавства
при Церкві-Пам'ятнику Св. Андрія

ВІДЗНАЧЕННЯ ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

10 березня 2013 року на відзначення Шевченківських днів на теренах західної частини штату Нью-Йорк зібралися святковому залі Свято-Троїцької Української Православної церкви м. Чіктоваги українці всіх конфесій, щоб вшанувати пам'ять Тараса Григоровича Шевченка. Цього року проведення святкової академії на честь великого Кобзаря співпало з днем його смерті — 152 роки тому 10 березня 1861 року пішов з життя в молодому віці геніальний поет, патріот, непересічна людина — Тарас Григорович Шевченко.

Перед початком академії була відслужена соборна панахида за рабом Божим Тарасом, яку очолив настоятель Свято-Троїцького храму отець Юрій Касьянов в співслужінні священиків інших конфесій. Відбулася святкова програма з участю дітей та вчителів Рідної школи Українознавства м. Бафало, чудової групи танцюристів, аматорів та доповідачів які представляли різні теми промов на Шевченківські поетичні образи та життя великого генія українського народу. В кінці програми один з головних організаторів Шевченківських днів пан Іван Рішко подякував всім учасникам персонально за участь та підтримку в проведенні чудового свята, яке єднає всіх нас

небайдужих до долі нашої багатостраждальної неньки України і виразив надію, що в наступному році в цій самій залі ми знову зберемось, щоб відзначати 200 річницю з дня народження нашого Тараса Шевченка. Зі співом гімну «Ще не вмерла Україна» закінчилося святкування.

Сьогодні згадуючи великого Кобзаря, ми, як християни, маємо принести щирю молитву за цю талановиту людину, за достойного сина великого Українського народу - «Все од Бога, од Бога все...». Шевченко — наш великий всеукраїнський поет! Духовна спадщина поета мала і нині велику консолідуючу силу, позитивно впливає на формування соборності української нації. Можна з упевненістю стверджувати, що печать Шевченкового духу лежала і лежить на всіх ділах і діях, на всіх сторонах суспільного і культурного розвитку українського народу. Кожен народ у світі має саме свій національний зв'язок з Богом. Тарасова віра в Бога проста, ясна, сильна і чесна, якою вона і була сотні років у хліборобів-українців:

**Моліться Богові одному,
Моліться правді на землі,
А більше на землі нікому
Не поклоніться.**

(“Неофіту”)

Deacon Vasyl Pasakas Ordained to the Holy Priesthood!

For the third time this spring, the doors of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ welcomed numerous visitors who traveled long distances to participate and witness the ordinations of the graduating seminarians of the Seminary to various degrees of Priesthood.

The bright Saturday morning of April 6, 2013, a day of prayerful remembrance of Venerable Zachariah of the Monastery of Kyiv Caves, gathered about 200 people at St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church, at the heart of the Metropolia of the Ukrainian Orthodox Church of the USA for the ordination of Deacon Vasyl Pasakas to the Holy Priesthood.

With the blessing of the Prime Hierarchy of the UOC of the USA, His Eminence Metropolitan Antony, the Ruling Hierarchy of the Western Eparchy and President of Consistory of the UOC of the USA – His Grace Bishop Daniel, surrounded by fifteen priests of the Metropolia ordained Deacon Vasyl to the Priesthood.

Trembling in the fear of God and with tears in his eyes, after the Great Entrance, Deacon Vasyl was brought forth to the Royal Doors by his father-in-law - Protodeacon Ihor Mahlay and Deacon James Cairns - where serving clergy presented him as a worthy candidate in front of His Grace Bishop Daniel. With the laying of his hands Bishop Daniel passed the Grace of the Holy Spirit through the Apostolic Succession.

It was memorable and moving to see the students of the local St. Andrew School of Ukrainian Language and

Religion to participate in the services, many of whom prepared themselves and approached the chalice with their parents and teachers, receiving to the Most Holy Eucharist.

Unfortunately, parents of Fr. Vasyl – Petro and Oleksandra Pasakas were not able to physically witness the ordination of their son; however, due to the technological abilities of the modern age, the entire family joined the faithful of the Church via Skype from Ukraine.

As the prayerful AXIOS was proclaimed by Bishop Daniel, entire Church responded first by the voice of the clergy and then joined by the faithful; - a new priest of the Holy Orthodox Church was welcomed and warmly received.

The seminarians of St. Sophia Seminary served around the Sacred Altar of St. Andrew Memorial Church,

while the choir, under the leadership of Maestro Michael Andrec, led the congregation in prayerful chanting of Divine Liturgy and ordination service.

In his sermon, addressing newly ordained priest Vasyl, His Grace Bishop Daniel reflected upon priest's life and ministry, stating: "...Beloved brother in the Lord, Deacon Vasyl: today is a special day in your life and the life of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. The whole Metropolia family would like to salute, pray and expect great things of you. From this moment on you are called to try even harder so that every day of your life will be a closer step to Christ and closer to your brothers and sisters, who shall be entrusted into your spiritual care...

You are about to be given one of the greatest gifts of your lives. It's a gift that will test you to the very limits of your humanity. It's privilege few others in our society can understand. It's a sacred responsibility that – if you are truly called to it - will not burden you, but set you free in ways you cannot possibly imagine.

The rewards of priesthood are not material. They are certainly not financial. The deep satisfaction is to know that at a given moment, in the life of a particular person or community, you are the

incarnation of Christ to them. You are the love of God made real. You changed their darkness into light through the grace of God working in you. There will be no rewards greater than these, at least not in this world.

Take this gift and be an icon of Christ to us all. Be the love of God that people long to have in their lives. Be a pastor and a prophet not only to your local community, but to the world and all the people that still long for fulfillment, justice and peace...

Remember it is not your authority you carry but that of Christ himself. Remember, you are not the Savior – but you lead people to Him. Do no harm in His name. And above all else have courage: courage to build up, courage to draw the circle wide, courage to resist your own fears, courage to let the grace of God flow freely in you. My prayer is that your ministry may set you and all of us free, and that your dreams always lead you safely home, into the Heavenly Presence of our Savior."

As the Divine Liturgy came to conclusion, a prayer was offered for the wife of Fr. Vasyl – pani-matka Oksana, that she may be able to help her husband to carry the sacred responsibilities of the Holy Priesthood.

The liturgy concluded with greetings from His Grace Bishop Daniel and the newly ordained Father Vasyl, who addressed the faithful and clergy present.

After the liturgy, the clergy and guests were able to greet the newly ordained Father and his Pani Dobrodika during a luncheon prepared at the Seminary by the Seminary chef Pani Maria Morozovska with the assistance of seminary students, who presented their fellow brother in Christ, newly ordained priest Vasyl with a Lenten set of priest's vestments. AXIOS!

Рукоположення диякона Василя Пасакаса у сан священника

На українській мові написали о. Василь та добродійка Ілона Довган

Шість років тому Українська Православна Свято-Софіївська семінарія у м. Саут Баунд Брук штату Нью-Джерсі радо прийняла трьох студентів-семінаристів з України, для яких тоді все ще тільки починалося, а сьогодні вони вже постали перед нами молодими

священнослужителями. На протязі останнього року свого навчання в стінах семінарії, вони поступово та покійно йшли до цієї мети. Першим із них на шлях служіння Господу став о. Василь Довган, який у червні минулого року був висвячений на диякона, першим священнослужителем став о. Андрій Матлак, який у січні цього року був рукоположений у сан священника, незадовго після своєї дияконської висвяти. І, нарешті, 6 квітня 2013 року останній зі своєї групи диякон Василь Пасакас прийняв сан священнослужителя. Всі ці роки, були доволі важким і, водночас, благословенним випробовуванням для усіх трьох отців, які змушені були долати мовні та культурні бар'єри, які неминуче траплялися на шляху їхнього спілкування з людьми, переборювати розпач туги за рідним домом у далекій Україні і, нарешті, невтомно "гризти граніт" Божої науки, щоб стати достойними Господньої милості, служити перед Святим Його Престолом.

Погідної квітневої суботи 6 квітня 2013 року, напередодні великого свята Благовіщення, близько двох сот вірних християн та духовенство об'єднала разом у церкві-пам'ятнику св. Андрія при центрі нашої Митрополії радісна подія священничої хіротонії диякона Василя Пасакаса, ймовірно, останньої на певний період часу. У присутності Високопреосвященнішого Митрополита Антонія Преосвященніший Єпископ Даниїл разом з численним духовенством служили Архиєрейську Літургію у супроводі хору церкви-пам'ятника св. Андрія під керівництвом Михайла Андреця.

Під час проповіді владика Даниїл звернувся до свого духовного сина: "... Дорогий брате у Христі, дияконе Василю, сьогодні особливий день у Вашому житті та, зокрема, в житті Української Православної Церкви США. Уся православна родина вітає Вас, молиться і покладає на Вас великі надії. З цього моменту Ви покликані до ще важчого, щоб кожен день Вашого життя був на крок ближче до Христа і до своїх братів та сестер, які можуть бути надані Вашій духовній опіці ...

Ви отримаєте один з найбільших дарів Вашого життя. Це дар, який буде випробовувати межі Вашої людяності. Це священна відповідальність, яка, у випадку, якщо Ви правдиво покликані до неї, не буде

обтяжувати вас, але, навпаки, зробить Вас вільними настільки, що Ви навіть не зможете собі уявити. Священічі нагороди не є суттєвими. Глибоке відчуття задоволення сповнює душу, якщо Ви знаєте, що в даний момент, для певної людини чи спільноти, Ви є втіленням Христа. Ви є любов Бога, що сала реальністю. Ви змінили їхню темряву на світло благодаті Божої, яка перебуває у Вас. Неможе бути більших нагород, ніж ці, у всякому випадку, не в цьому світі.

Прийміть цей дар і станьте відображенням Христа для всіх нас. Будьте Божою любов'ю, присутність якої люди можуть відчувати у своєму житті. Будьте пастирем та пророком не тільки між певною місцевою групою людей, але для всього світу і всіх людей ...

Пам'ятайте, що це не ваша влада, яку ви маєте, але самого Христа. Пам'ятайте, що ви не Спаситель, але ви повинні привести людей до Нього. Не нашкодьте в ім'я Його. І перш за все майте сміливість, сміливість збудувати, сміливість, щоб намалювати широке коло, сміливість, щоб протистояти своїм власним страхам, сміливість, щоб дозволити благодаті Божій вільно перебувати у Вас. Я молюся, щоб Ваше служіння призвело до Вашого і нашого спасіння, щоб ваші мрії завжди благополучно вели Вас додому, в Небесній присутності нашого Спасителя”.

Також єпископ Даниїл звернувся до батьків диякона Василя, які, на жаль, не мали змоги бути присутніми на цій події, проте спостерігали дійство через інтернетний зв'язок “Скайп”, і подякував їм за те, що доручили

свого сина на служіння Господу у далекому краю, за те, що виховали його у християнському дусі та настановили на шлях людяності та любові.

У найважливіший момент цього богослужіння, коли Єпископ Даниїл поклав свої руки на голову майбутнього священника і зі всім серцем та душею виголошував молитву, весь храм сповнився Божою благодаттю, в очікуванні невидимого сходження Святого Духа. І, нарешті, це сталося, і всі вірні одноголосно заспівали: “Аксіос!”. Ось і запалився ще один вогонь Божої мудрості та благодаті, який освічуватиме наші життєві шляхи, щоб привести до спасіння та життя вічного.

Приємним моментом для нововисвяченого священника та й для усіх присутніх була поява у храмі усіх дітей, учнів школи Українознавства разом із вчителями. Незважаючи на те, був саме день навчання, діти та вчителі виділили час, щоб стати частиною цієї радісної події у житті їхнього колеги, о. Василя, який протягом кількох років прикладав свої зусилля для духовного збагачення цих дітей.

На завершення владика Даниїл звернув увагу на ризи, в які був облачений молодий священнослужитель Василь. Ці ризи не є нові, проте мають місце в історії нашої Церкви, оскільки вони були подаровані Блаженній пам'яті Митрополитом Константином сьогоднішньому Митрополитові Антонію, який в свою чергу передав їх Єпископові Даниїлу у день його священничої хіротонії. І ось сьогодні Преосвященніший владика передає ці ризи у наступне покоління — нововисвяченому священнику Василеві, який, можливо, колись так само передасть їх своїм наступникам.

Отець Василь висловив велику подяку всім, що стали причетними до цієї події, наголосивши на важливості кожного з присутніх у його житті, поділився своїми відчуттями та переживаннями. Також подякував своїй новій родині, що підтримує його, а особливо своїй дружині, добродійці Оксані, яка тепер вже є для нього великою опорою в житті.

Після цілування хреста, всі присутні були запрошені до семінарії на святковий обід.

Annual Archpastoral Visit to St. Anthony of the Desert Mission in Las Cruces, NM!

By Subdeacon Ivan Chopko

Mission community of the Ukrainian Orthodox Church of the USA. Bishop Daniel was accompanied by Deacon David and Marylyn Mascarenas, who approached the Consistory of the UOC of the USA with the plans for the creation of a new mission family of the Church.

On Friday afternoon, Bishop Daniel finally arrived to El Paso, TX and a few hours later was welcomed in Las Cruces, NM by Rev. Fr. Gabriel and Pani-matka Susan Rochelle.

On Saturday morning the bishop gathered with a number of parishioners for a traditional

Once again the mission community of St. Anthony of the Desert Ukrainian Orthodox Mission in Las Cruces, NM welcomed among their midst the eparchial bishop of the Western Eparchy and President of Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA - His Grace Bishop Daniel, during the weekend of 29 March - April 1, 2013. He was accompanied by seminarian Subdeacon Ivan Chopko of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ.

Prior to Bishop's arrival to Las Cruces, on Thursday March 28, 2013 His Grace traveled to Albuquerque, NM to explore a possibility of establishment of a new

"Coffee with the Bishop" at the house of one of the members of the parish board of administration. Enjoying the warmth of the NM morning hours, overlooking the entire Las Cruces valley, His Grace engaged himself in a conversation with the parishioners of the mission, discussing social and moral aspects of Faith journey, sharing with those in attendance his personal life path. Later in the afternoon, Bishop Daniel met with individuals of the mission community - catechumens - those that prepare themselves to enter into the Holy Orthodox Faith. Once again, the hierarch of the Church talked about the meaning of the Orthodox Christian journey and how it shapes one's world view and encourages to fully live Christian experience by being involved in the life of a mission, local community, state and country.

At the conclusion of Vespers at 5:00 PM on Saturday evening, Bishop Daniel spoke at length to those gathered, including a number of first-time visitors to the parish, about the meaning and message of Christianity in this age and specifically during Lent. Following the Archpastoral reflection, those in attendance were treated to a festive supper and further conversations with His Grace. One must note the special bond which was shared and explained by the bishop with a visiting priest to the mission community - Very Rev. (CH Colonel) Peter Baktis, who is the installation Chaplain at Fort Bliss in El Paso, TX. Fr. Peter and Bishop Daniel served together as chaplains at Ft. Jackson, SC in 2006, when back then CH Daniel Zelinsky was going through

Officer's Basic Course, before assuming responsibilities of a Chaplain in the United States Army.

On Sunday morning, at 8:30am the majority of the mission family gathered in a social hall for a secret presentation-greeting of the bishop by a local Mariachi group that welcomed the hierarch with traditional New Mexican religious songs/greetings. Later, the bishop was officially greeted by the members of the Mission's board of administration with kind words and the traditional bread and salt. Vladyka served the Divine Liturgy and preached to a packed church, focusing on the inner meaning of the Lenten journey and one's response to a call of holiness: "Act like a Christian in any circumstance. Follow Christ's greatest commandment: Love God completely and everybody even if they treat you wrongly whether you know them or not... Acknowledge your sinfulness and then repent -- change your attitudes and pray. Realize that conversion is not simply one act but the beginning of a life-long commitment. Persistence, perseverance are continuing attitudes for engaging your opportunities. Don't be hard on yourself if and when you fail but -- admit it; pick yourself up; trust in God -- go forward..."

Be patient with people who anger you; work on trying to forgive those who may have hurt you. You must learn to love your enemies. God loves everyone, and we need to, also. Say farewell to selective loving. If you have a hard time loving your enemies, pray to God for help... Work and pray for others to the best of your abilities to help others in many ways. Care for the poor and the needy. This is one of the things Christ talked about the most in all of His teachings... Treat others kindly as you would like to be treated. Even simple acts of kindness like holding a door open

for someone... Volunteer to help people. For example, you could take a shift at a soup kitchen near you, visit people staying in a nursing homes... Remember, living the Christian life - through your actions will make others want to follow God... Remember the heart of your faith should be love, not an obligation - but to live as Christ--easier said than done--but as long as you are aspiring to be like Him, you're on the right track. God will always be there to help you through it, one step at a time... Share your beliefs with others, but do it in a loving way. Do not personally attack anyone... Practice what you preach..."

Every available member of the parish was present on this Sunday, and those who could not be present sent greetings and expressed regret at their inability to attend.

Following the Divine Liturgy, another banquet was held which provided a lot of time for conversation with Bishop Daniel and Seminarian Ivan. All seven students of the mission community that pursue various academic degrees in the local AZ-NM Universities had an opportunity to speak with Bishop Daniel, reflecting on a relationship between Religion and Science.

The parish council met with Vladyka Daniel over supper for the conclusion of his visit, and discussed future plans and hopes for St Anthony Mission.

St. Anthony of the Desert Mission in Las Cruces, NM began in October 2007 with only a handful of contacts, and has grown now up to fifty members: thirty-nine adults and eleven children.

As the Mission family bid farewell to their bishop, Vladyka Daniel promised to return again in order to share in the blessing and accomplishments of the congregation as well as the pastoral efforts of Fr. Gabriel and Pani-matka Susan.

Ukrainian Orthodox Church Camping Programs

2013

"Am I my Brother's Keeper?"

- Applications and information available at www.uocyouth.org, uocyouth@aol.com or 412-279-1076. Follow us on Facebook for updates - UOC Office of Youth & Young Adult Ministry.
- The majority of the application may be completed electronically. If you are unable to download the applications we can send you one upon request.
- Early Bird Registration Deadline :
May 15, 2013 (TC and DCSC) - June 1, 2013 (MMDM)
- Some deaneries will be providing transportation to and from the encampments at an additional cost. Please contact the OYM Office to determine if your deanery is participating in this service by June 5, 2013.

Diocesan Church School
June 23-July 6
Youth ages 9-13
Staff ages 16 +

Teenage Conference
July 7 - 20
Teenagers 13-18
Staff ages 20+

Mommy & Me/Daddy & Me
July 29 - August 2
Children ages 4-8 and parent
Staff 14+

Metropolitan Antony at St. Michael Parish

Michael's, Woonsocket, and Ioan Mazur (St. Sophia's Seminary); the Reader Nicholas Perkins; and the Seminarian Volodymyr. St Michael' choir director, Donna Eichorn and lead cantor, Subdeacon Michael Abrahamson led the beautiful singing and psalmody.

This service capped His Eminence's three day pilgrimage through the New England deanery: on Saturday morning he presided at the Memorial Divine Liturgy at St. Mary's in Bridgeport, CT and on Sunday he presided at the Resurrectional Divine Liturgy at St. Andrew's in

There is no better Liturgical experience of Great Lent than the Presanctified Liturgy. This experience is deepened when it is well attended by parishioners, visiting clergy, and seminarians. It is deepened even further when the chanting is prayerful and beautifully executed. And this is experience is given its fullest liturgical form when it is led by the archpastor of the parish and Metropolitan of the Church. This was the case at the parish of St. Michael the Archangel in Woonsocket on the evening of Monday, April 1st as His Eminence Metropolitan Antony led the celebration of the service.

His Eminence was assisted by several local and visiting clergy: the priests Anthony Perkins (host; St. Michael's, Woonsocket RI), Stephen Masliuk (New England Dean; St. Mary's, Bridgeport, CT), Onisie Morar (St. John's Romanian Orthodox, Woonsocket RI), and Vasyl Dovgan; the deacon Vasyl Pasakas (St. Sophia Seminary); the subdeacons Paul Cherkas (St. Michael's, Woonsocket RI), Joshua Bourgerly (St. Michael's, Woonsocket RI), Michael Abrahamson (St.

Boston, MA.

On Monday afternoon Fr. Anthony gave Metropolitan Antony and his party a tour of the parish grounds. While the Metropolitan has been in constant touch with the parish from the very morning of the fire, this was the first time he had seen the extent of the damage (which is considerable). He was moved by the experience to lead an impromptu moleban beneath the (still undamaged!) ceiling icon of St. Michael for the healing of the damage done to the building and the parish.

At the conclusion of the evening liturgy, His Eminence offered words of encouragement to the parish during their exile and rebuilding. The service was followed by an intentionally simple lenten meal prepared and served by many of the women leaders of the parish.

You can watch the entire service on the St. Michael YouTube page:

http://www.youtube.com/watch?v=MwR_ApgCyKE

► *Continued from p. 16*

Одна впава на землю Голгофи крапля крови Спасителя незримо дійсно змінила все на землі. У вічну славу «нового неба і нової землі» у Воскресінні, для всіх відкритої Пасхою Господньою, увійде тільки той, хто став на цей єдиний до Неї путь. Сяйво світлого променя Господньої Пасхи проникає в глибину кожної миті життя, в якому виникає воля людини до добра, спрага справжньої правди і краси. Божественну благодать, яка рятує єство наше від найстрашнішого, від смертної скорботи і затверджує кожного з нас у вічному добрі, несе з собою він, цей Пасхальний пресвітлий промінь.

Святий Апостол Павло виголошує: «Якщо Христос не воскрес, то проповідь наша марна, марна і віра

наша» (1 Кор.15:14). Але Христос Воскрес! І життя набуло нового значення, наповнилося таким безмірним розумінням радості і любові, наші серця сьогодні заливає радість.

Воскресіння Ісуса Христа – найвище торжество чеснот і сподівання християн – «Христос Воскрес!» Ми радо один одного обіймаємо! – «Христос Воскрес!» – в цих словах основа нашої віри! – «Христос Воскрес!»

*о. Юрій Касьянов
Настоятель парафії Святої Трійці
м. Чіктовага, Нью-Йорк*

High School Mission Trip Wichita, KS

Working for and learning from The Treehouse

The Treehouse is an Orthodox non-profit that aids economically challenged moms and children with basic necessities and programs.

Why should you apply?

Spend a week of your summer:

- Serving God by serving those at the Treehouse!
- Meet other Orthodox Teens!
- Have the experience of a lifetime!
- Grow stronger in your faith!
- Make a difference in the life of a family!
- Why not apply?

Additional Information

www.uocyouth.org, or email:
uocyouth@aol.com, imohloy@yahoo.com

The High School Mission Trip is a program of the Ukrainian Orthodox Church Offices of Youth & Young Adult Ministry and Christian Charity.

Join us for 2013!

August 4-11

Teenagers
15 - 18

Applications due
May 31, 2013

For more information or
to apply
www.uocyouth.org

Visit of Metropolitan Antony to St. Andrew Parish of Boston

His Eminence, Metropolitan Antony visited St. Andrew Ukrainian Orthodox Church in Boston on March 31, 2013, the second Sunday of Great Lent. He was welcomed with flowers by the children of the Parish and then was greeted with bread and salt by Jane Yavarow, Parish President. Next, Very Reverend Fr. Roman Tarnavsky extended the cross to His Eminence.

Before the Hierarchical Divine Liturgy, altar server Kenneth Kulmatycki was ordained as a subdeacon. Metropolitan Antony reminded Ken that in this position it is his responsibility to prepare and truly understand the Sunday Epistle he reads to the congregation.

The Hierarchical Divine Liturgy was that of St. Basil the Great. Serving along with the Metropolitan and Fr. Roman was visiting priest, Rev. Fr. Anthony Perkins from St. Michael's in Woonsocket. Assisting them on the altar were Hierodeacon Vasyl of St. Andrew's, Deacon Vasyl Pasakas who traveled with the Metropolitan as well as Subdeacon Ioan Mazur and Seminarian Volodymyr Yavorsky and the altar boys.

In his sermon, his Eminence encouraged the faithful during Great Lent to open themselves up to reading the

bible daily and to taking advantage of the numerous books on Orthodox spirituality that are available in order to better understand their need for a relationship with God.

At the conclusion of the service, the Metropolitan thanked the parishioners of St. Andrew's and especially commented on the beautiful responses rendered by the choir under the direction of Jane Yavarow. He reminded the parish to be ever thankful for their dedication, since unfortunately, many churches no longer have active choirs.

After the Divine Liturgy everyone was invited to the church hall to enjoy a Lenten Luncheon organized by the hard working members of St. Olha's Sisterhood. Many people labored in the kitchen to prepare a delicious meal in honor of the Metropolitan's visit.

St. Andrew's is undergoing an extensive renovation, restoring the dome and painting the interior. It was a little unnerving to have our Hierarch visit us and serve amidst the scaffolding towering up over 60 feet into the dome, but just as the physical needs of the church need to be addressed, it was wonderful to have His Eminence come to help us repair and restore our souls and spirits during Great Lent.

**All Saints Camp Committee
Invites you to save the date....**

**5th Anniversary St. Thomas Chapel
35th Anniversary of All Saints Camp**

**Saturday
June 29, 2013**

**9:30 AM Hierarchical Divine Liturgy
and Blessing of Clergy Cabin**

1:00 PM Lunch/Food Sales

3:00 PM Entertainment & Activities

6:00 PM Great Vespers

Additional information forthcoming!

Contacts

Christine Mills, Chair

412-716-0562/cmills63@comcast.net

or

Eric Senedak, Camp Manager

412-390-8261/emsenedak@gmail.com

The Sunday of Orthodoxy

Celebrated at St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church in South Bound Brook, NJ!

Photos by Volodymyr Syzonenko

the priests-seminarians Rev. Fr. Vasyl Dmytryshyn, Rev. Fr. Vasyl Dovgan and Deacon Vasyl Pasakas.

Faithful from parishes of NY/NJ region attended the service, marking the restoration of icons to their proper use in the Church's liturgy in AD 842. Despite the teaching about icons defined at the Seventh Ecumenical Council of AD 787, the iconoclasts - those who denounced the use and veneration of icons as "idolatry"—renewed their attacks. Following the death of Emperor Theophilus, the last of the iconoclast Byzantine emperors, his son Michael III, regent-mother Theodora, and Patriarch Methodius convened the Synod of Constantinople in AD 842 to restore peace to the Church. On

On Sunday, March 24, 2013, the Sunday of the Triumph of Orthodoxy, His Eminence Metropolitan Antony, the First Hierarch of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, celebrated Divine Liturgy of St Basil the Great at the Metropolia Center's St. Andrew Memorial Church in South Bound Brook, NJ.

His Eminence was joined by the pastor of St. Andrew's parish community – Very Rev. Fr. Yuriy Siwko as well as

February 19 - the first Sunday of Great Lent that year - Synod participants made a triumphal procession with icons from Constantinople's Church of Blachernae to the Cathedral of the Holy Wisdom ["Hagia Sophia"], which brought to a conclusion the iconoclast controversy. The Synod decreed that a permanent feast should be observed annually on the anniversary of that day; hence the term "Sunday of Orthodoxy."

Metropolitan Antony Visits St. Marys Parish in Bridgeport CT

On Saturday March 30, 2013 St. Mary's Protection, Bridgeport CT. had a Lenten visit from His Eminence Metropolitan Antony, as he presided over a Soul Saturday Memorial Divine Liturgy. Even though it was a cool and crisp March morning, His Eminence received a warm welcome from the Parish Pastor Fr. Stephen Masliuk, Parish board President Bill Wresilo and Sisterhood President Anna Sabas. Metropolitan Antony was escorted into the parish by St. Sophia's seminarians, Aleksandr Danilowicz, altar server of St. Mary's, Deacon Anthony Szwez of St. Mary's, New Britain CT. Also present were clergy, the newly ordained Fr. Vasyl Pasakas, and Fr. Vasyl Dovgan of South Bound Brook NJ, the New England Deanery, which consisted of Fr. Rostyslav Taspar, St. Mary's Protectress New Haven, Fr. Andrii Pokotylo, St. Mary's New Britain, and Fr. Anthony Perkins, of St. Michaels Woonsocket RI.

The choir was excellent, as always, with their resounding responses under the direction of Choir directress, Mrs. Daria Santerre. It was a wonderful morning of prayer, as His Eminence read the names of our departed family members, deceased parish members and clergy. It was quite moving as the clergy, in the altar chanted "Lord

have Mercy". Metropolitan Antony spoke of his joy, to be with us during this Lenten journey, promising to return again in October for our Parish Feast Day celebration. Following Liturgy, a Lenten meal was prepared by the sisterhood and enjoyed by all who were present. It was truly a delight to have His Eminence Metropolitan Antony's presence here at St. Mary's.

Sunday of Orthodoxy in Philadelphia

Each year on the Sunday of Orthodoxy, the children of the St. Vladimir Ukrainian Orthodox cathedral are given a very special responsibility. At the end of the service, after Holy Communion, the children all make their way to the front of the Temple holding Icons. Some of the children have brought their favorite icons from their family prayer corner others received their icons from the kid's room kept on hand for the occasion.

With icons displayed prominently in front of them, they followed in the procession around the Cathedral. Stopping at each of the four corners of the Holy Temple the faithful prayed for the repose of all faithful Orthodox Christians, mercy, life, peace, salvation and for the protection of the Holy Orthodox Church. Holding the icons with pride and reverence the faithful and the children recited the passage from The Synodikon of the Seventh Ecumenical Council.

The impact of such activities in the life of a young child cannot be emphasized enough. As they grow in years and in faith may they never forget this lesson and may we all remember that:

This is the Faith of our Apostles...
 This is the Faith of our Fathers...
 This is the Faith of the Orthodox...
 This is the Faith which has established the Universe.

Ordination Anniversaries

May God grant to them many, happy and blessed years!

His Grace Bishop Daniel	May 08, 2008
V. Rev. Timothy Tomson	May 03, 1992
Dn. Dennis Lapushansky	May 05, 2000
V. Rev. Wolodymyr Wronskij	May 06, 1990
Rev. Mark Swindle	May 07, 2011
V. Rev. John Haluszczak	May 09, 1992
V. Rev. Wolodymyr Paszko	May 10, 1980
V. Rev. Michael Hontaruk	May 11, 2003
Protopresb. Alexis Limonczenko	May 17, 1955
V. Rev. Petro Levko	May 19, 1991
Protopresb. Myron Oryhon	May 20, 1979
V. Rev. Stephen Hutnick	May 20, 1984
V. Rev. Robert Holet	May 24, 1981
V. Rev. Ihor Krekhovetsky	May 31, 1994
Rev. Anthony Perkins	June 02, 2007
V. Rev. Benjamin Worlinsky	June 04, 1967
Rev. Ivan Synevskyy	June 05, 2010
Rev. Mark Phillips	June 15, 2002
V. Rev. Volodymyr Zinchyshyn	June 16, 1997
Protopresb. William Diakiw	June 17, 1956
Protodn. Iryneusz Dziadyk	June 19, 1998
Dn. Nicholas Zachary	June 25, 2011
Rev. Andrew Gall	June 26, 1988
Rev. Stephen Masliuk	June 29, 2002

May / June

Penitential Canon of St. Andrew of Crete!

By Deacon Vasyl Pasakas

During the first four days of Lent (March 18, 19, 20, 21) the penitential Canon of St. Andrew of Crete was celebrated at St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church, the spiritual center of the Ukrainian Orthodox Church of the USA (as in most Orthodox churches around the world).

Very Rev. Fr. Yuriy Siwko, Rev. Fr. Vasyl Dmytryshyn, Rev. Fr. Vasyl Dovgan, Deacons Philip Harendza and Vasyl Pasakas, the student body of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary in South Bound Brook, NJ and faithful of St. Andrew Ukrainian Orthodox Memorial Church celebrated with His Grace Bishop Daniel (in the presence of the Prime Hierarchy of the UOC of the USA – His Eminence Metropolitan Antony) the Canon of St. Andrew of Crete, a service during which all present in great humility make numerous penitential prostrations, praying: “Have mercy on me, O Lord, have mercy on me!”

There is no other sacred hymn which compares with this monumental work, which St Andrew wrote for his personal meditations. Nothing else has its extensive typology and mystical explanations of the scripture, from both the Old and New Testaments. One can almost consider this hymn to be a “survey of the Old and New Testament”. Its other distinguishing features are a spirit of mournful humility, hope in God, and complex and beautiful Trinitarian

Doxologies and hymns to the Birth-Giver of God in each Ode.

A canon is an ancient liturgical hymn, with a very strict format. Typological examples of sin and repentance are brought into high relief, interspersed with the entire congregation singing “Have mercy on me, O God, have mercy on me!” accompanied by prostrations.

The canon is a dialog between St. Andrew and his soul. The ongoing theme is an urgent exhortation to change one’s life. St Andrew always mentions his own sinfulness placed in juxtaposition to God’s mercy, and uses literally hundreds of references to good and bad examples from the Old Testament and New Testament to “convince himself” to repent.

In his remarks, following the chanting of the Canon, Bishop Daniel stated that “the Great Canon was written by a holy man to teach himself the right way to live. We cannot benefit from it unless we make it a priority to stand in prayer, in the church, and listen to it, with a great desire and expectation for God’s grace to teach us and heal us. Our theology is first and foremost – experienced and prayed, and not only “studied”.

During the first few days of Great Lent and in the spirit of the Lenten journey, His Grace Bishop Daniel (in the presence of the Prime Hierarchy of the UOC of the USA – His Eminence Metropolitan Antony) celebrated the Liturgy of Presanctified Gifts, accompanied by clergy of the Metropolia Center and the seminarians of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary at St. Andrew Memorial Church in South Bound Brook, NJ.

Subdeacon Philip Harendza Ordained to the Holy Deaconate!

By Subdeacons Adrian Mazur, Yurii Andreiko and Ivan Chopko

Photos by Subdeacon Vasyl Pasakas

On Sunday, March 10, 2013, the fullness of the Holy Ukrainian Orthodox Church of United States of America welcomed a new Deacon into the midst of priestly ranks. By the Grace of God and through the laying on of hands of His Grace Bishop Daniel, the Ruling Hierarchy of the Western Eparchy and President of Consistory of the UOC of the USA, Subdeacon Philip J. Harendza of St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Church in Johnson City, NY and a seminarians of Saint Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary (South Bound Brook, NJ) was ordained to the Holy Deaconate.

The Divine Liturgy started with the greeting of the hierarchy by the pastor

of the parish congregation, Rev. Fr. Ivan Senevskyy, mentioning that the parish is already blessed with two vocations of priests and now, the community is delighted to welcome a new Deacon. Concelebrating with His Grace Bishop Daniel were Rev. Fr. Ivan Synevskyy, Very Rev. Fr. Jakiw Norton, Archpriest John Udics, Very Rev. Fr. Steven Hutnick, Rev. Fr. Victor Wronsky, Rev. Fr. Francis Rella, Rev. Fr. Vasyl Dmytryshyn, Rev. Fr. Vasyl Dovgan and Deacon James Cairns.

Following the reading of the Gospel His Grace Bishop Daniel delivered a sermon, reflecting upon the Scriptural readings of the Meatfare Sunday, stating: "...Christian love is to see Christ in another person, whoever he or she is, and whom God, in His eternal and mysterious plan, has decided to introduce into my life, be it only for a few moments, not as an occasion for a "good deed" or an exercise of charitable deed, but as the beginning of an eternal companionship in God Himself.

The parable of the Last Judgment is about Christian love. Not all of us are called to work for "humanity," yet each one of us has received the gift and the grace of Christ's love.

We know that all persons ultimately need this personal love - the recognition in them of their unique soul in which the beauty of the whole creation is reflected in a unique way. We also know that people are in prison and are sick and thirsty and hungry because that personal love has been

denied them. And, finally, we know that however narrow and limited the framework of our personal existence, each one of us has been made responsible for a tiny part of the Kingdom of God, made responsible by that very gift of Christ's love. Thus, on whether or not we have accepted this responsibility, on whether we have loved or refused to love, we will be judged..."

After the consecration of the Holy Gifts, the time appropriated for the ordination of a deacon, Subdeacons Vasyl Pasakas and Adrian Mazur brought forth the subdeacon for the laying of the hands by His Grace Bishop Daniel. Through the laying on of hands and the prayers of ordination, the same Grace of the Holy Spirit came upon him as it did on the day of Pentecost in the presence of the Apostles. In unison, the congregation too found Deacon Philip worthy, repeating after the bishop and the clergy: *Axios!*

Following the Divine Liturgy His Grace Bishop Daniel invited the parish to share in a photo, capturing the moment of ordination of Deacon Philip. At the luncheon, prepared for about 200 people, the seminarians of St. Sophia Seminary greeted their brother upon the ordination and presented him with a cassock and riason. Father Vasyl Dovgan, on behalf of the graduating class of the Seminary, greeted the deacon and explained how important this day for Deacon Philip Harendza and the congregation of Saint John the Baptist.

Дияконська хіротонія

Володимир Суканець, о. Василь Дмитришин, Володимир Яворський
Фотографії: Іподиякон Василь Пасакас

В неділю, 9 березня 2013 р. Божого, Високопреосвященніший єпископ Даниїл, правлячий архиєрей Західньої єпархії УПЦ США. Відвідав церкву св. Івана Хрестителя в місті Джонсон Сіті, штату Нью-Йорк. Ця українська православна парафія відчувалась благословенною, бо владика Даниїл приїхав туди, щоб відслужити Божесвину літургію, під час якої здійснити хіротонію — через покладення рук і молитву призвати особливу благодать Пресвятого Духа й поставити семінариста (Іподиякона) Филипа Гарендзу в сан диякона.

Мабуть вперше за історію існування церкви св. Івана Хрестителя в Джонсон Сіті, в ній було здійснено Таїнство висвячення в сан Диякона. Тому не дивно, що під час Літургії, а особливо у час довершення Рукоположення, серед вірних відчувалось духовне пожвавлення. Коли єпископ Даниїл, одягаючи нововисвяченого диякона Филипа в дияконський одяг, проголошував "Аксіос" (достойний), всі завзято повторювали за владикою та хором: "Аксіос! Аксіос! Аксіос!".

В проповіді владика Даниїл говорив про велику відповідальність, яка лягає на плечі священнослужителя з моменту рукоположення. Адже диякон має благословення та благодать роздавати а також приносити Святі Дари хворим та немічним, тим що хочуть, але не можуть бути присутніми на Службі Божій і готують себе до Святого Причастя постом та молитвою.

Архиєрею співслужили настоятель храму ієрей Іван Синевський, о. Яків Нортон, о.Іван Юдикс, о.Степан Хутник, о. Віктор Вронський, о. Франко Релла, о. Василь Дмитришин, о. Василь Довган, диякон Джеймс Кернс.

У свою чергу диякон Филип висловив вдячність владиці, священникам, братам-семінаристам та усім, хто повсякчас підтримував його у хвилини радості і смутку на його шляху до служіння у Господньому винограднику. Але найбільшу вдячність диякон висловив своїй сім'ї: дружині, яка разом з ним ішла пліч-о-пліч до цього моменту і дітям які поділяли всі його почуття.

Після цього відбувся святковий обід з нагоди дияконського висвячення Филипа, який спільними зусиллями приготували тепер вже добродійка, та прихожани церкви.

Під час гостини, пролунало багато привітань для диякона та його сім'ї, брати семінаристи у своєму привітанні подарували диякону підрясник і рясу, які тепер будув його повсякденним священничим одягом під час звершення Богослужінь.

Busy Weekend in Parma, OH

On the snowy weekend of March 1 - 3, His Grace Bishop Daniel came to visit Parma, Ohio, on the occasion of the marriage of Vasyl Pasakas and Oksana Mahlay. Their marriage was performed at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral by His Grace Bishop Daniel together with the Pastor Very Rev. John Nakonachny and Asst. Pastor Rev. Michael Hontaruk. It was nice to see how Vasyl and Oksana united their hearts in the sacrament of Holy Matrimony.

The Church's understanding of the Sacrament of Matrimony is that it is an opening as well as a mystery. Marriage of a man and a woman is opening to one another, and one for each other, changing their personalities into a new and better state. As Bishop Daniel said, "From this moment you, Vasyl and Oksana, are no more "Vasyl" and "Oksana" separately. Now you are one. Throughout your lives together you have to be in the same boat. You have to be with each other..."

A marriage in the Church is one of the seven sacraments. In the Holy Scriptures we read that this union is blessed by God, and through marriage, His grace exists, which is then passed on to the children born of this marriage. A Church wedding is not simply a beautiful addition to the wedding celebrations. It also encompasses new responsibilities which then arise within

the newlyweds. After the Wedding Ceremony, Vespers were served. Many guests, together with the newlyweds, Vasyl and Oksana, stayed for Vespers. Following that Vasyl and Oksana's reception began. Everyone enjoyed the wedding reception and wished all of the best for Vasyl and Oksana Pasakas.

Next day, on March 3, on the Sunday of the Prodigal Son, Divine Liturgy was served at St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral. The Divine Liturgy was led by His Grace Bishop Daniel together with Very Rev. John Nakonachny, Rev. Michael Hontaruk, Rev. Victor Wronsky, Rev. Vasyl Dmytryshyn and Rev. Andriy Matlak. During the Liturgy, His Grace Bishop Daniel elevated Fr. Michael Hontaruk to the rank of Protopriest, presenting him with a Golden Pectoral Cross, for his 10 years of dedicated service in Christ's Vineyard of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA.

After the reading of the Holy Gospel Bishop Daniel preached to the faithful about the importance of forgiveness, teaching and loving of our children, as did the father of the prodigal son. Following the Liturgy everyone was invited for a brunch honoring the groom and bride, Vasyl and Oksana Pasakas. Everyone enjoyed the memorable, magnificent weekend.

Конференція Північно-західного Деканату

Традиційно в час Великого Посту в Північно-Західному деканаті штату Нью-Йорк проходять збори духовенства деканату. Так і цього року 23 березня в храмі Святої Покрови м. Рочестер зібралися на Конференцію духовенства священники.

По традиції деякі з них прибули з родинами та приступили до Таїнства Святої сповіді. Божественну Літургію очолив декан Північно-західного Деканату штату Нью-Йорк прот. Ігор Креховецький

настоятель парафії Св. Покрови в м. Рочестер, НЙ., в співслужінні священників деканату о. Івана Семка — настоятеля парафії Св. Покрови в м. Геркімер НЙ., о. Юрія Касьянова — настоятеля парафії Св. Трійці в м. Чіктовага, НЙ., о. Борислава Кронера — настоятеля парафії Св. апостола Луки в м. Варнерс НЙ.

По закінченню Богослужіння молитвою «Отче наш» розпочалася Конференція духовенства. Були докладно розглянуті питання духовного та загального стану кожної парафії та намічені спільні дії в підтримці та

розвитку наших парафій відносно долучення до них нових членів. Особливо гостро стояло питання про залучення молоді та новоприбулих до активного життя громаді подолання різного роду перешкод в цьому напрямку роботи та взаємодопомоги серед духовенства деканату.

Кожен із священників ділився своїм особистим досвідом духовного служіння та адміністративної практики на теренах своєї громади. Конференція тривала декілька годин, але розмови продовжувалися, говорили про наболіле та стан

справ на сьогоднішній день. В повному розумінні та братерській любові пройшов час спільного діалогу.

Учасники Конференції прийняли пропозицію звернутися до всіх деканатів Святої Української Православної церкви в США з рішенням провести Конференцію деканів нашої церкви для обміну досвідом праці на теренах своїх деканатів. Прот. Іван Семко подав пропозицію в часі Великого Посту провести почергово в кожній парафії

деканату Таїнство Єлеєпомазування за участю всіх священників. Всі рішення приймалися одногосно. На закінченню Конференції отець декан Ігор Креховецький подякував Сестрицтву та Управі парафії Св. Покрови в м. Рочестер за смачний обід та гостинність, а всьому духовенству за присутність та прийняті рішення і молитвою завершив Конференцію.

*О. Юрій Касьянов
секретар Північно-західного
Деканату Штату Нью-Йорк*

Holy Baptism... as of 3/26/2013

Altman, Vladislav baptized and chrismated on March 10, 2013 in St. John the Baptist Church, Portland, OR. Child of Sergey Altman and Inna Tsikhonska. Sponsors: Yuriy Kopitko and Mariya Tsikhonska. Celebrated by Fr. Volodymyr Zinchyshyn.
Bartisius, Matthew baptized and chrismated on March 16, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Irmantas Bartisius and Alla Formanyuk. Sponsors: Wojciech Gryzewski and Maria Dubenchuk. Celebrated by Fr. Ivan Lyamar.
Denisov, Denis chrismated on August 11, 2012 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Alexander Denisov and Olessya Katkova. Celebrated by Archimandrite Pankratij.
Duong, Konstantin Steffan baptized and chrismated on January 5, 2013 in St.

Mary the Protectress Church, Rochester, NY. Child of Duy Thuong Duong and Krista Katrina Kornyllo. Sponsors: Viktor Schimko and Tonya Corinna Kornyllo. Celebrated by Fr. Igor Krekhovetsky.

Dzhoha, Sophie Elizabeth baptized and chrismated on November 24, 2012 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Vasyl Dzhoha and Iuliia Lukyiana. Sponsors: Andriy Verenko and Tetyana Chakhovska. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Echenard, Benjamin baptized and chrismated on February 10, 2013 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Bertrand Echenard and Bianca Jumatate. Sponsors: William Feightner and Daniela Feightner. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Foy, Vivian Judith baptized and chrismated on March 3, 2013 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Brett A. Foy and Shawna L. Martin. Sponsors: Aaron B. Foy and Jennifer J. Vanditta. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Foy, Madijan Anne baptized and chrismated on March 3, 2013 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Aaron Bradley Foy and Jody Lynn Bailey.

Sponsors: Brett Andrew Foy and Shawna L. Martin. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Foy, Piper Jalynn baptized and chrismated on February 26, 2013 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Aaron Bradley Foy and Jody Lynn Bailey. Sponsors: Brett Andrew Foy and Shawna L. Martin. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Grychanyuk, Demian Vasyl baptized and chrismated on February 16, 2013 in Nativity of the Holy Theotokos Church, New Britain, CT. Child of Vasyl Grychanyuk and Oksana Moskovchenko. Sponsors: Victor Kryvulya and Olga Moskovchenko. Celebrated by Fr. Andrii Pokotylo.

Hammons, Hayley Diane baptized and chrismated on November 29, 2012 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Joshua Nickola Nichols and Tasha Louise Barker. Sponsors: Ken Barker and Cindy Barker. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Hammons, Brooke Marie baptized and chrismated on November 29, 2012 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Joshua Nickola Nichols and Tasha Louise Barker. Sponsors: Ken Barker and Cindy Barker. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

► **Holy Baptism... continued**

Hammons, Devon James baptized and chrismated on November 29, 2012 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Joshua Nickola Nichols and Tasha Louise Barker. Sponsors: Ken Barker and Cindy Barker. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Jeffs, Ryan baptized and chrismated on February 17, 2013 in St. Andrew Church, Los Angeles, CA. Child of Charles Jeffs and Suzanne Kuhn. Sponsor: Kevin Jeffs. Celebrated by Fr. Vasyl Shtelen.

Kahn, Vincent baptized and chrismated on August 4, 2012 in St. Vladimir Church, Los Angeles, CA. Child of Michael Kahn and Vera Zajac. Sponsors: Alexander Watts and Valentina Zajac. Celebrated by Fr. Vasile Sauciur.

Kishton, Kenneth Michael baptized and chrismated on November 29, 2012 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Jeff Kishton and Cortney Kishton. Sponsors: Ken Barker and Cindy Barker. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Kulyk-Tran, Christian Michael baptized and chrismated on August 4, 2012 in St. Vladimir Church, Los Angeles, CA. Child of Michael Tran and Sonia Kulyk. Sponsors: Andri Kulyk and Tamara Kulyk. Celebrated by Fr. Vasile Sauciur.

Kustelega, Kristina Lynn baptized and chrismated on February 26, 2013 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Richard John Kustelega and Sarah Grace Evans. Sponsors: Brett Andrew Foy and Shawna L. Martin. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Lucheckko, Kathryn baptized and chrismated on February 10, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child of Marian Lucheckko and Anna Bibik. Sponsors: Lubomyr Lucheckko and Joanna Marta Shostachuk. Celebrated by Fr. Ivan Lyamar.

Murmuyenko, Daniel baptized and chrismated on September 8, 2012 in St. Volodymyr Cathedral, New York, NY. Child of Denys Murmuyenko and Oksana Chakhovska. Sponsors: Paul Matarelli and Zoryana Matarelli. Celebrated by Fr. Volodymyr Muzychka.

Nichols, Kylee Susan Rose baptized and chrismated on November 29, 2012 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Joshua Nickola Nichols and Tasha Louise Barker. Sponsors: Ken Barker and Cindy Barker. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Nichols, Josie Lynn baptized and chrismated on November 29, 2012 in St. John the Baptist Church, Sharon, PA. Child of Joshua Nickola Nichols and Tasha Louise Barker. Sponsors: Ken Barker and Cindy Barker. Celebrated by Fr. Andrew Gall.

Podolska, Ariana baptized and chrismated on March 2, 2013 in St. Volodymyr Cathedral, Chicago, IL. Child

of Roman Podolskyy and Marina Ursuliak. Sponsors: Dmytro Vlokh and Myroslava Lazarevych. Celebrated by Fr. Ivan Lyamar.
Synevskyy, Sophia baptized and chrismated on September 29, 2012 in St. John the Baptist Church, Johnson City, NY. Child of Fr. Ivan Synevskyy and Oksana Vazhna. Sponsors: Adrian Mazur, Vasyl Synevskyy and Ilona Dovgan. Celebrated by Archbishop Antony.

Yevstakhiy Duniak and Viktoriia Kuchma in St. Volodymyr Parish, Chicago, IL on December 12, 2012, witnessed by Ivanna Klos and Vadym Dvoryansky. Celebrant: Fr. Ivan Lyamar.

Dumitru Malai and Maryna Kalytko in St. Mary Protectress Parish, Philadelphia, PA on March 16, 2013, witnessed by Vadim Katruk and Olga Dudnik. Celebrant: Fr. Volodymyr Khanas.

Roman Joseph Masier and Camille Irene Huk-Smorodsky in St. Andrew Memorial Church Parish, South Bound Brook on June 6, 2008, witnessed by Stanislaw Kalarus and Marta Swaryczewsky. Celebrant: Fr. Yuriy Siwko.

Vasyl Pasakas and Oksana Mahlay in St. Vladimir Parish, Parma, OH on March 2, 2013, witnessed by Fr. Andriy Matlak and Lesia Mahlay. Celebrant: Bishop Daniel.

Sergiy Ternovy and Antonina Sawytska in Sts. Peter and Paul Parish, Millville, NJ on November 24, 2012, witnessed by Victor Dziuba and Svitlana Gladka. Celebrant: Fr. Anatoliy Dokhvat.

Yuriy Turchyn and Lidiia Balii in St. Vladimir Parish, Parma, OH on February 24, 2013, witnessed by Ulyana Tsybala and Roman Sivka. Celebrant: Fr. Michael Hontaruk.

Bechtel, Anna of Whitehall, PA on February 22, 2013, at the age of 99 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Chrzanowski, Olga of New Britain, CT on January 24, 2013, at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of Nativity of the Holy Theotokos Parish, New Britain, CT.

Danyla, Darla of Troy, NY on February 11, 2013, at the age of 47 years, officiating clergy Fr. Paul Szewczuk of St. Nicholas Parish, Troy, NY.

Hojsak, Joseph of Allentown, PA on March 7, 2013, at the age of 92 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Ivashchenko, Andy of Skokie, IL on March 12, 2013, at the age of 60 years, officiating clergy Fr. Ivan Lyamar of St. Volodymyr Parish, Chicago, IL.

Iwnicki, Iwan of Cleveland, OH on March 9, 2013, at the age of 97 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny, Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Litus, Olga of Chicago, IL on February 18, 2013, at the age of 93 years, officiating clergy Fr. Ivan Lyamar of St. Volodymyr Parish, Chicago, IL.

Makucha, Peter W. of Snyder, NY on March 11, 2013, at the age of 89 years, officiating clergy Fr. Yuriy Kasyanov of Holy Trinity Parish, Cheektowaga, NY.

Matviko, Ewdokia of Chicago, IL on March 3, 2013, at the age of 87 years, officiating clergy Fr. Ivan Lyamar of St. Volodymyr Parish, Chicago, IL.

Mielnik, Anna of Chicago, IL on January 28, 2013, at the age of 85 years, officiating clergy Fr. Ivan Lyamar of St. Volodymyr Parish, Chicago, IL.

Proch, Richard M. of McDonald, OH on March 4, 2013, at the age of 73 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

Rusnak, Stella of Parma Heights, OH on February 27, 2013, at the age of 97 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny, Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Segan, Anna C. of Bethlehem, PA on March 13, 2013, at the age of 98 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Shevchenko, Maria of Shoreline, WA on February 12, 2013, at the age of 95 years, officiating clergy Fr. Andriy Matlak of Holy Trinity Parish, Renton, WA.

Sokalsky, Katherine of Allentown, PA on February 26, 2013, at the age of 94 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Stephenson, John R. of Austintown, OH on February 15, 2013, at the age of 80 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter and Paul Parish, Youngstown, OH.

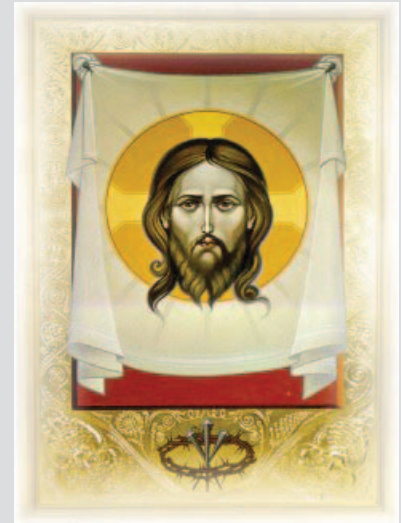
Vitushinsky, Michael of Coplay, PA on March 1, 2013, at the age of 58 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Assumption of the Virgin Mary Parish, Northampton, PA.

Zbigniewicz, Anna of New Britain, CT on February 1, 2013, at the age of 96 years, officiating clergy Fr. Andrii Pokotylo of Nativity of the Holy Theotokos Parish, New Britain, CT.

Please remember in your prayers... Просимо згадати у Ваших молитвах...

МАУ - ТРАВЕНЬ

- 3rd 1971 - METROPOLITAN IOAN (TEODOROVICH)
- 21st 2012 - METROPOLITAN CONSTANTINE (BUGGAN)
- 15th 1972 - PROTOPRIEST VASYL KUSHIL
- 16th 1976 - PROTOPRESBYTER ANDREW DWORAKIWSKYJ
- 16th 1977 - PROTOPRESBYTER PAUL DARMOC
- 10th 1978 - PROTOPRESBYTER PAVLO FALCO
- 21st 1981 - DEACON PAVLO PUSHKARENKO
- 9th 1984 - PROTOPRESBYTER VITALYJ KOWALENKO
- 13th 1985 - PROTOPRESBYTER FEDIR BILECKY
- 11th 1991 - PROTOPRIEST MYKOLA HALETA
- 30th 1991 - PROTOPRIEST EVHEN NARUSHEVYCH
- 14th 1995 - PROTOPRIEST DMYTRO SENETA
- 14th 2004 - PROTOPRIEST DMYTRO MAMCHUR

JUNE - ЧЕРВЕНЬ

- 11th 1993 - PATRIARCH AND METROPOLITAN MSTYSLAV (SKRYPNYK)
- 7th 1977 - BISHOP VOLODYMYR (HAY)
- 21st 1948 - PRIEST JOHN SENCHUK
- 21st 1955 - PRIEST JOHN PALEY
- 23rd 1973 - PROTOPRESBYTER VOLODYMYR KLODNYTSKY
- 30th 1975 - PROTOPRESBYTER PAWLO SZPIRUK
- 24th 1976 - PROTOPRIEST EVHEN NOVITSKY
- 20th 1977 - PROTOPRIEST WASYL BULAVKA
- 23rd 1981 - PRIEST EUGENE KRYWOLAP
- 3rd 1982 - PROTOPRESBYTER PETER MAJEVSKY
- 19th 1982 - PRIEST ANDREW ILINSKY
- 21st 1987 - PROTOPRESBYTER FRANK LAWRYK
- 29th 1990 - PROTOPRESBYTER IVAN TKACZUK
- 30th 1995 - PROTOPRIEST JOHN KULISH
- 4th 1996 - PROTOPRIEST JOHN KULCHYCKY
- 20th 1997 - PROTOPRESBYTER STEPHEN HANKAVICH
- 6th 2000 - PRIEST WOLODYMYR CHUHAI
- 22nd 2000 - PROTOPRESBYTER STEPHEN HALLICK-HOLUTIAK
- 9th 2001 - PROTOPRIEST IHOR MIROSHCHENKO
- 18th 2003 - PROTOPRESBYTER BOHDAN ZELECHIWSKY
- 6th 2010 - PROTOPRESBYTER FRANK ESTOCIN

**Вічна пам'ять!
Memory
Eternal!**

Orthodox Christian Bible Studies provides free multimedia resources that are formed - and informed - by the Holy Tradition of the Orthodox Church.

With our Bible studies you can plunge into a book of the New Testament, looking at the biblical text and its historical background, and learning how the biblical truths you learn can transform your life.

www.uocofusa.org — www.orthodoxyouth.org

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

St. Thomas Sunday Pilgrimage
Паломництво у Фомину Неділю

11-12 May, 2013
S. Bound Brook, NJ
see inside flyer

TC 2013
(Teenage Conference)

All Saints Camp,
Emlenton, PA
7 July — 20 July, 2013

Divine Liturgy and Memorial Service for
Metropolitan Constantine

Saturday, 18 May, 2013
see inside flyer

Mommy/Me & Daddy/Me 2013

All Saints Camp,
Emlenton, PA
29 July — 2 August, 2013

Divine Liturgy and Memorial Service for
Patriarch/Metropolitan Mstyslav

Saturday, 11 June, 2013
see inside flyer

High School Mission Trip 2013

The Treehouse
Wichita, KS
August 4-11, 2013

DCSC 2013
(Diocesan Church School Camp)

All Saints Camp,
Emlenton, PA
23 June — 6 July, 2013

Family Fest 2013

All Saints Camp,
Emlenton, PA
30 August — 2 September, 2013

All Saints Camp Celebrations
Святкування в Таборі Всіх Святих

Saturday, 29 June, 2013
see inside flyer

20th Regular Sobor

“Am I my brother’s keeper?” (Gen. 4:9)
“Чи я сторож брата свого?” (Бут. 4:9)
South Bound Brook, NJ
16-20 October, 2013